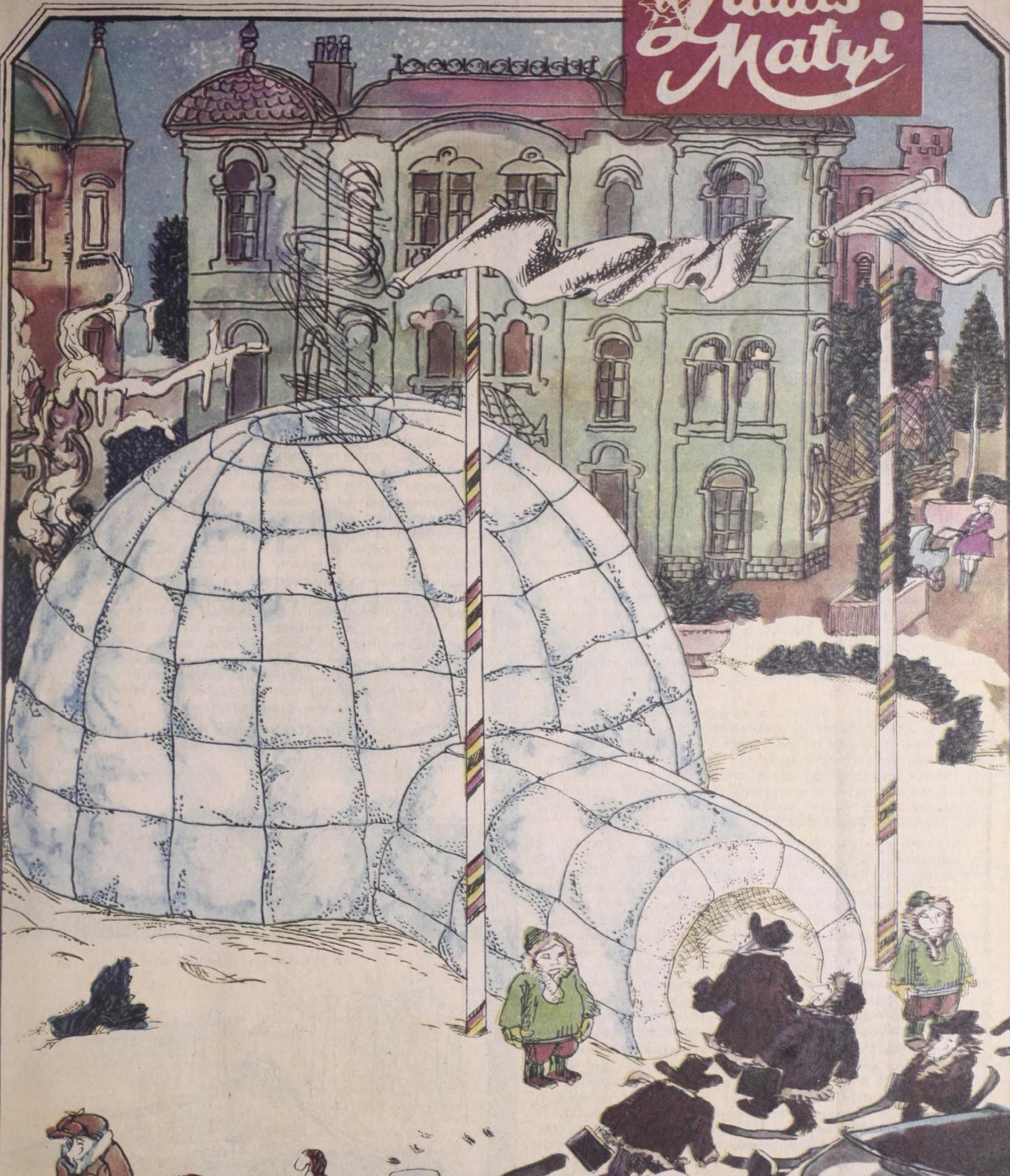
39. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM Ára: 3,– Ft 1983. NOVEMBER 3.

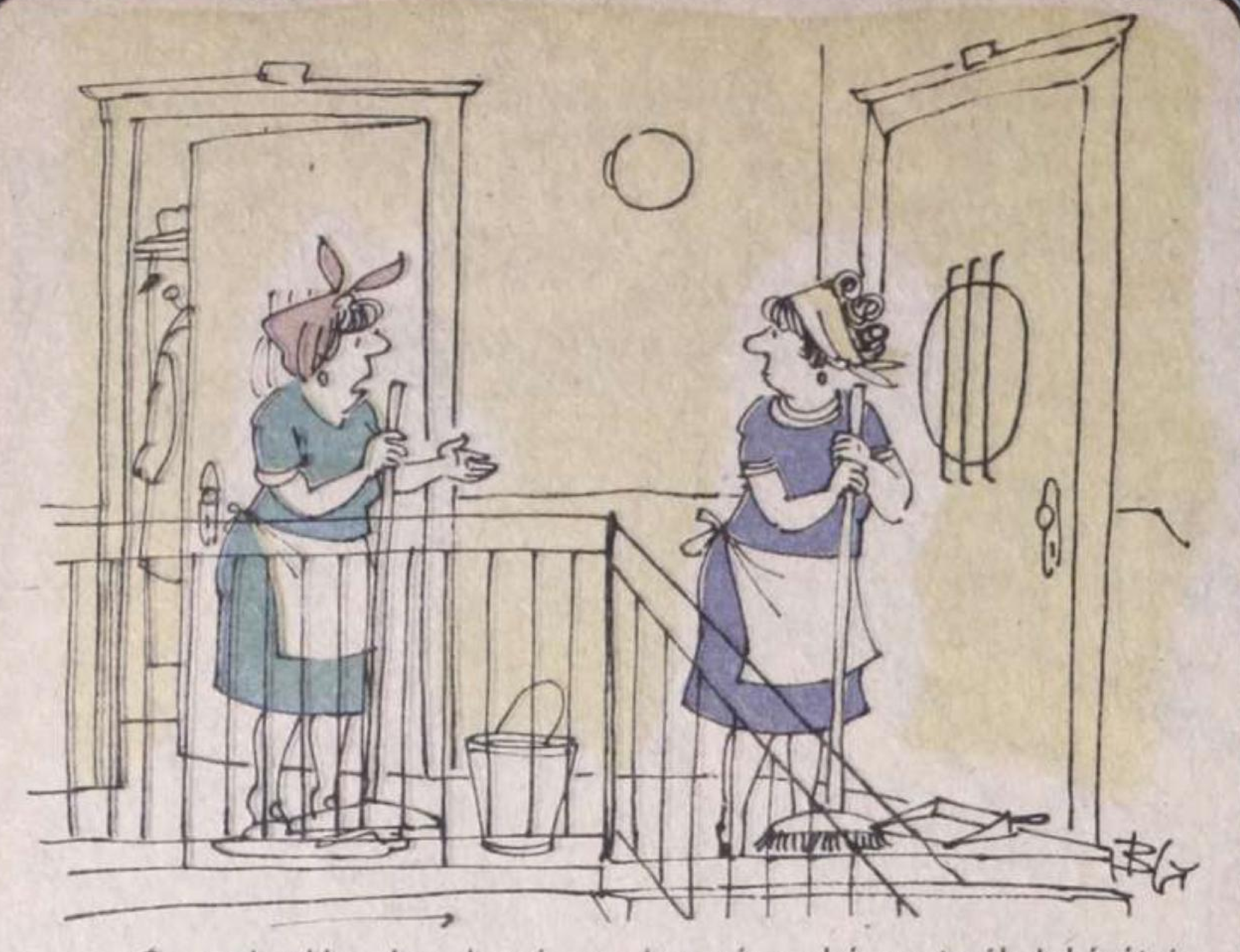
Ludas Matyi

LESZERELÉSI TÁRGYALÁSOK

(FAGYPONT ALATT... ÖSSZEÁLLÍTÁSUNK A 9. OLDALON)

Hegedűs István rajza

– Én csak akkor leszek mérges, ha már a házmesterék lakását is nekünk, lakóknak kell kitakarítanunk!

Óh, miért ily későn?...

Most sajnálom csak, hogy már nem vagyok igazán fiatal, nekem már két év várakozás is hosszú idő, ki tudja, megérem-e a *Krumplis Fáni* üzletek megnyitását...

Olvasom ugyanis, hogy olyan éttermet találtak ki – példátlanul gyors gondolkodás útján –, magyar vendéglátó szakemberek, hogy nem is egy étterem lesz belőle, hanem több egyforma, viszont a nevük megegyező lesz: valamennyit *Krumplis Fáninak* fogják elnevezni és – fantasztikus ötletességgel – krumpliból készült ételeket lehet majd találni bennük a levesek és a húsok mellett.

Lehetséges ez? – kérdeztem magamtól hitetlenkedve. Hatvan évet faltam már fel az emberélet útjának asztaláról, volt már előttem homár, lazac, osztriga és töltöttkáposzta, egyszer-egyszer még burgonyát is ettem, de krumplit még soha! Igazi ínyenceknek való csemege, ehhez mérten rafinált az eltervezett étlap is, melyből egyelőre annyit árultak el az újságírónak, hogy a húsételek között marha-, sertés- és szárnyas-húsféleséget fog találni a nyilván meglepődött vendég.

A sárga irigység, sőt narancssárga irigység környékez, ha arra gondolok, hogy esetleg nem érem meg a *Krumplis Fáni* éttermek megnyitását, ahol – a hónapokon át tartó, de minden teketória nélkül kidolgozott tervek szerint – minden narancssárga színű lesz, a szalvétától Krumplis Fáni fityulájáig, a bolt színe is az utca felől, sőt az ajtók mindkét oldala. Ebből viszont azt is megértettem, hogy miért kell olyan hosszú időt várni a megnyitással. Bizonyosan színminták készülnek majd, világos-narancssárga és sötét-narancssárga árnyalatokkal, heraldikusok megtervezik majd a Krumplis Fáni címeres monogramját, és megkezdik a Fáni alakú krumplik kitermelését az alakra nézve mostanáig közömbös őstermelők krumpliföldjeiből. Ez a sokirányú, gondos előkészítő munka persze, hogy nem megy egyik napról a másikra.

Az újsághír megemlíti mellékesen, hogy egynémely dologban hasonlatos lesz a Krumplis Fáni azokhoz a nagyhírű gyorsétteremekhez, amelyek a világ számos nagyvárosában üzemelnek már, óriási forgalommal és népszerűséggel. Név szerint is említi a McDonald és a Nordsee étteremhálózatokat, még annyiban is hasonlít majd a mi Fánink a McDonaldhoz, hogy aki akarja, helyben megeszi a krumpliját, de egy zacskót is kap hozzá, hogy kénye-kedve szerint vigye vagy egye, szabadon, belátása szerint.

Akkor hát miben különbözik mégis a mi eljövendő Krumplis Fánink a már üzemelő Nagy Hasonlóktól? (Azon kívül, hogy narancssárga lesz.) Én tudom, mert figyelmesen végigolvastam a cikket:

A mi Krumplis Fáninkban csak a legjobb minőségű vörös és *fehér borok lesznek kaphatók*, ezért hát azok a gazdaságok ne is küldjék el boraikat a Fáni zsűrijébe, akik valami vinkót akarnának elpasszolni a rósejbni mellé! Kár a fáradságért!

Ehun a magyar különbség McDonaldékkal szemben! *Náluk ugyanis a szeszes ital árusítása elképzelhetetlen!*

Azért, mint hírlik, a McDonald is megyeget, nem is kevés népszerűséggel és üzleti haszonnal...

Somogyi Pál

Sör és fokhagyma

Nem is értem, Madridban miért csak oly kínkeservesen született megállapodás, mikor pedig Európa népeinek viselkedésében és gondolgodásában annyi minden közös, megegyező. Érdekek, ésszerűségek kapcsolnak össze bennünket, s olykor még ésszerűtlenségeink is azonosak.

Az ésszerűségre vegyük példának a sört.

Olvasom, hogy lesz karácsonyra magyar dobozos sör, ha létrejön az árucsere Ausztriával: használt sörösüvegekért kapunk tőlük dobozokat. Az üres üvegekkel itthon ugyanis annyi baj van, mert – 606 komoly miniszteri rendelet ellenére – hol visszaváltják, hol nem. Volna viszont egy javaslatom, az ügyletet megkönnyítendő. Hegyeshalomnál a határőr „hová?hová?" kérdésére elegendő legyen felmutatnunk a cekkerünket, s csak annyit mondani: „csak ide a Kärtnerstrasse-ra, viszek néhány sörösüveget"; az őr máris tisztelegjen, s engedjen utunkra.

Az ésszerűtlenségre vegyük példának – a sört.

Párizsi élelmiszerboltban állok a pénztár előtt. Kosaramban egy doboz kagyló, egy Camembert sajt, egy tábla csokoládé, egy doboz sör. A pénztárosnő kiemeli kosaramból a sört és élénken magyaráz valamit. Eleinte nem is értem, aztán rájövök: sört egyesével nem lehet vásárolni, csak úgy, hatos kötegekben, ahogy a polcon áll. Nem vitatkozom, még azt sem kérdem, miért? Felrémlik előttem, hány pesti pénztárosnő pörölt velem, ha kivettem a hálóból két citromot, holott az náluk csak hálóban, s hálóstul kapható. Megjelent lelki szemeim előtt a fokhagymára ácsingózó néníke a Rákóczi úti maszeknál. Megsüppedt, nagyon kicsi öregasszony volt, abban a korban, amikor az ember már nem koszorúnként veszi a fokhagymát, hanem fejenként, vagy – ha tehetné – gerezdenként. Néhány cikkely kellett volna nénikéknek, annyira volt pénze, s vágya, ám a zöldséges úgy törvénykezett, hogy fokhagymát füzérben ad csak, fejenként nem. Nem folytatott hosszas és kimerítő tárgyalásokat a párizsi boltos a pesti maszekkal, meg mernék esküdni, hogy nem is találkoztak, s lám, álláspontjuk mégis megegyező.

Mily öröm, hogy mennyire egyek vagyunk mi, európai népek. Testvérek sörben és fokhagymában.

Radványi Barna

A BÉKÁSMEGYERI HÉV JÖVŐJE

– Így nincs áramkimaradás, vezetékszakadás, és ha kisiklik, eltávolítjuk a síneket is az útból.

NAPJAINK TÉMÁI

— Szerződtettünk egy pirotechnikust. Ha már szennyezzük a levegőt, legalább szép legyen!

MEGYEI TANÁCS

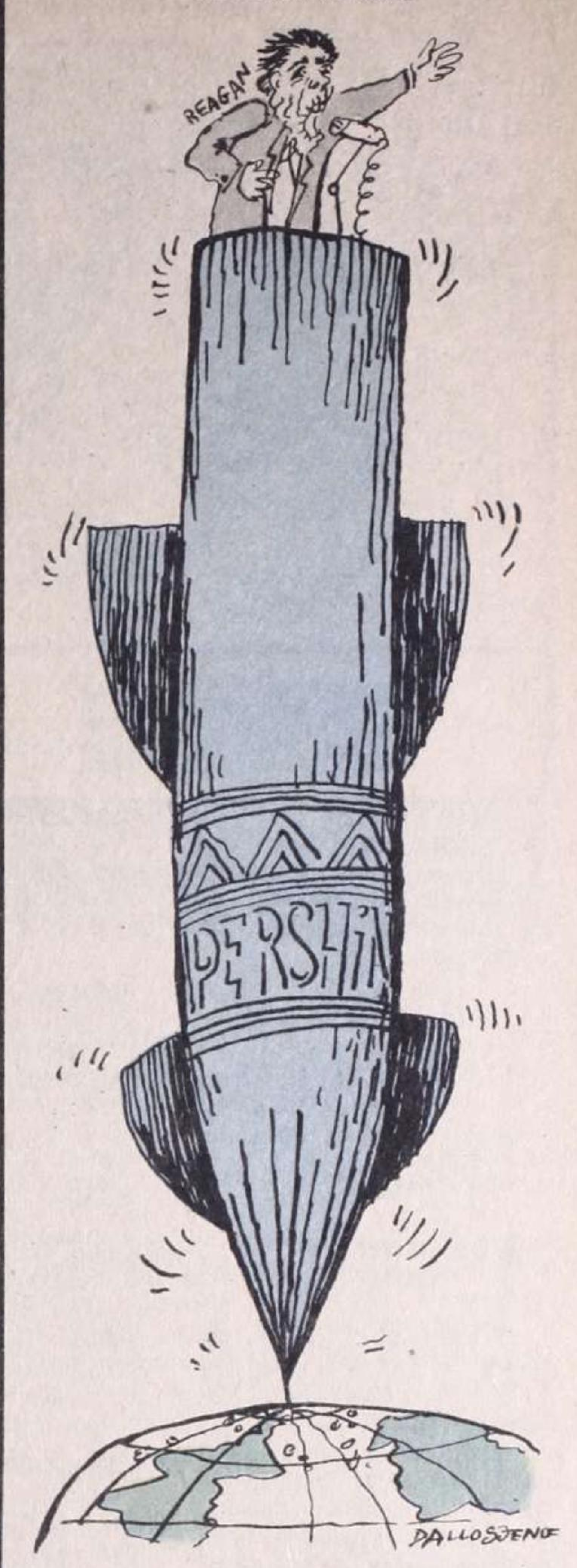
— Eljött az ideje jól megérdemelt pihenéseteknek, mert helyet kell csinálni a járási elvtársaknak.

NOTORIUS BEDOBÁLÓ

— Ezért nem vihet be főtörzs, erre most szükségük van!

PROGRAMBESZÉD

GORCSIGA

MOSZKVAI ANZIKSZ

Az első csoda a moszkvai metró. Nekünk, pestieknek a metrószerelvények és a bejárati oldalbavágó automaták egy kicsit ismerősnek tűnnek, de ez a metró azért mégis más. Például nincs benne huzat. Ezt mi szabadalmaztattuk, saját erőnkből fejlesztettük ki. Minden importanyag nélkül.

•

Sok moszkvai vicc helyszíne a metró. Egy férfi arról panaszkodik barátjának, hogy nemrég alaposan felöntött a garatra, ezért, amikor hazament, a felesége nem engedte be a lakásba.

— Van egy jó megoldás — tanácsolta a barát. — Ha legközelebb ilyen problémád lesz, mielőtt az asszony kinyitná az ajtót, gyorsan vetkőzz le pucérra. Így kénytelen lesz beengedni.

A tanácsot megfogadva legközelebb a pityókás férjuram nagynehezen megállt az ajtó előtt, és gyorsan vetkőzött. Az ajtó hamarosan kinyílt, a férj szaporán belépett, majd megszólalt egy hang:

— A következő állomás a Kijevszkaja!

•

Aztán a moszkvai konyha! Én például egyenesen rajongok az itteni csípős mustárért, a gorcsicáért. A gorcsica egyébként pont olyan, mint a moszkvai humor. Állandóan megbízható minőségű, kifogyhatatlan, csípős, tartós, az ízét sokáig nem felejted el. A finnyás külföldiek számára azonban fogyaszthatatlan.

•

Jártam a Népgazdasági Kiállításon is, és megnéztem az űrhajózási pavilont. Itt kiállították, illetve felfüggesztették a Szaljut űrállomást is, és abba bárki bemászhat anélkül, hogy igazolnia kellene, hogy ő a Farkas Berci. Egy szovjet kibernetikus-mérnök barátom elmagyarázta, hogy mit tud ez a technika, és én egyik bámulatból a másikba estem. Szótáramból felolvastam az összes elragadtatott jelzőt.

— No azért — jegyezte meg szovjet barátom — a ti hajnövesztő szeretek se kutya!

•

Aztán jártam kinn Osztankinóban is. Először azt hittem, hogy ez valami jó kis mozi. (Ez osztán' kínó). De természetesen kiderült, ez a moszkvai tévétorony. A tetején van egy príma étterem, az a neve, hogy „Hetedik menyország". Persze, ha Moszkvában van a hetedik menyország, kíváncsi lennék, hogy hol van a többi hat?

•

Moszkva imádja a gyerekeket. Van itt külön gyermekáruház, a Gyetszkij Mir, itt alapított színházat Obrazcov, minden idők legnagyobb bábmestere, sőt van külön gyermekcukrászda is, az Arlekino, ahol 14 éven felüliek, még gyermekeik felügyelete mellett sem tartózkodhatnak...

Aztán azt is láttam, hogy Moszkva központjában egy csapatnyi srác órákig fáradozott azon, hogy kaviccsal eltalálják Jurij Dolgorukij bronzszobrának orrát. Egyegy találatot óriási óváció fogadott. A járókelők megálltak, és biztatták a gyerekeket — köztük egy szigorú arcú rendőr, akit meg is kérdeztem, hogy miért hagyja randalírozni a srácokat.

— Node polgártárs — mondotta —, nálunk a gyerekeknek mindent szabad. Ők a jövőnk építői. Városunk büszkeségei.. No meg — tette hozzá egy kicsit ellágyulva — ott az a kis kockásinges: az unokám..

•

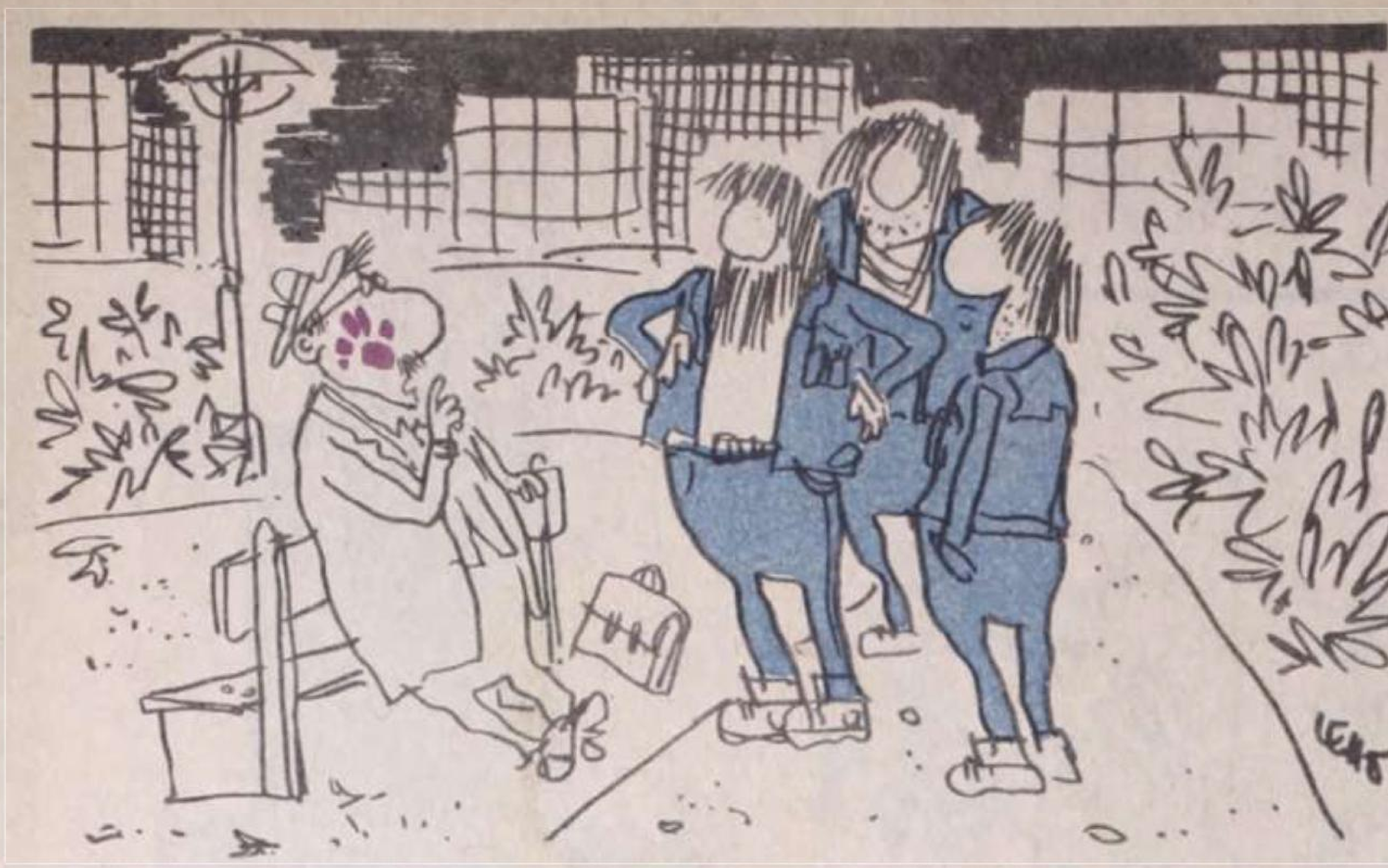
Moszkvában nincs egyetlen orvtévénéző sem. Vajon, hogyan tudták ezt elérni? — morfondírozott egyik turistatársam, aki idehaza postatisztviselő. A választ hamar kinyomozta. Moszkvában ugyanis nincs tévé-előfizetési díj.

Sőt, itt például a lakbér négyzetméterenként 15 kopek. Gyenge vigasz, hogy most már nálunk is 15...

•

Még van egy dolog, amiért különösen irigylem a moszkvaiakat. Az áraik olyan stabilak, mint a Muhina szobor. Ha itt veszel egy zsebkést, annak az árát nem a pénztárostól tudod meg, hanem az ára bele van öntve a pengébe. Ezt a kést már húsz éve gyártják, és egyszer se kellett cserélni az öntőmintát. Vagy például, amióta az eszemet tudom, és moszkvajáró ember vagyok, a már emlegetett gorcsicás üvegen az ár változatlanul: 19 kopek. Na, jó, azt elismerem, hogy a vodkás üvegek címkéire mostanában nem nyomtatnak árat.

Trunkó Barnabás

– Ekkora pofont kaptam volna az apámtól, ha ennyi idős koromban úgy viselkedem, mint maguk!

– Az aerobiktól csak én fogyok, mert nem marad időd a főzésre.

SZILÁNKOK

KÖTEKEDŐ FRÁTER

— Nem értek egyet az utánam következő felszólalóval.

FELTÉTEL

— *A feleséged leszek, ha megigéred, hogy hű leszel a barátnődhöz, és engem békében hagysz.*

SZÓRAKOZOTTSÁG

— Tisztelettel köszöntöm névnapja alkalmából. Hogy is hívják?

UTCÁN

— *Uram, adjon 2 forintot. Még ennyi hiányzik az öröklakásom árából.*

ABSZURD

— Ki csengetett?
— Lajos bácsi van itt Amerikából.
— Adjál neki húsz forintot, és mondd meg, hogy jöjjön máskor.

ITALBOLTBAN

— *Két deci rumot kérek. De szépet tessék adni, mert betegnek viszem.*

ÚTONÁLLÓ

— Uram, ha nincs készpénze, csekket is elfogadok.

GONOSZ EMBER

— *Géza olyan rosszul néz ki, hogy öröm ránézni.*

KÉRÉS

— Ki tudnál segíteni a húsz éve tartó pillanatnyi pénzzavaromból?

JÓSNŐ

— *80 éves koromban elmentem egy jósnőhöz, aki megjósolta, hogy 70 éves koromban meg fogok halni.*

NŐI DOLGOK

— Kérek egy repülőjegyet.
— Melyik járatra parancsolja?
— Melyiken repül az a magas, barna pilóta?

EGYÉNISÉG

— *Levelet írtam egy társkereső szolgálatnak, melyben közlöm: nagyon jól megvagyok egyedül.*

JÓ TANÁCS

Soha ne idegeskedjünk, ha van rá okunk. Csak akkor idegeskedjünk, ha nincs rá okunk, mivel ez utóbbi ritkábban fordul elő.

Galambos Szilveszter

HÉTPRÓBÁS BETEG

– Már a harmadik doki kap tőle infarktust...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Éjszaka a fogorvoshoz bemászik egy betörő, és — mivel semmit sem talál — felkelti az orvost és pénzt követel tőle.
— Sajnos, pénzem nincs — mondja ásítva az orvos —, de ha nem akar üres kézzel távozni, kihúzhatom ingyen a fogát.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— *Apu, a kanárik nincsenek a kalitkában!*
— *Nofene, most már értem, hogy miért énekelt a macska.*

A szokásos veszekedés után a férj így vág vissza a feleségének:
— Rendben van, rendben van, elismerem, hogy nekem adtad a legszebb éveidet! És most mit csináljak, adjak róla elismervényt, hogy megkaptam?

FÜLÖP GYÖRGY: ÁLLATI LEXIKON — Ő — AZ ŐSHÜLLŐ

PERSPEKTÍVA

Röhögött a dinosaurus:
– Nézd az emlőst, milyen fura...
Alig látszik és azt mondja,
hogy ő lesz a világ ura!

ÖRÖK SZERELEM

Őshüllő úr őslényhölgyet
forró szerelmével bombáz:
– Imádlak még akkoris, ha
múzeumban leszel csontváz.

FOGYÓKÚRA

Bár nem volt miss Brontosaurus
holmi táncoslábú donna,
nem pusztul ki, ha időben
lemegy róla néhány tonna.

TYRANNOSAURUS REX

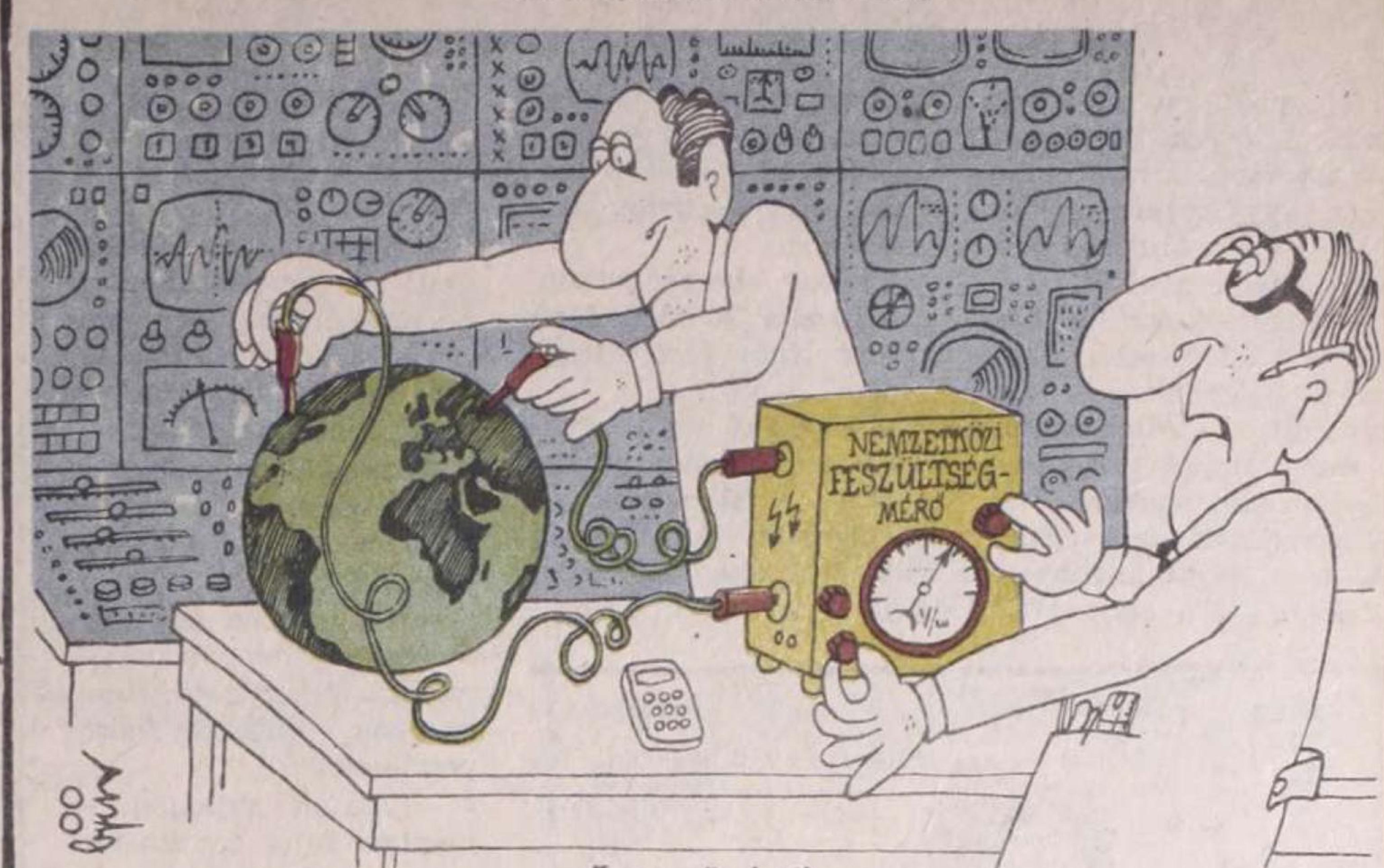
A nyomorult szeretőnek
ideje se volt, hogy féljen...
Azt kérdezte: földrengés van?
– Nem – szólt a nej –, jön a férjem!

VETÉLKEDÉS

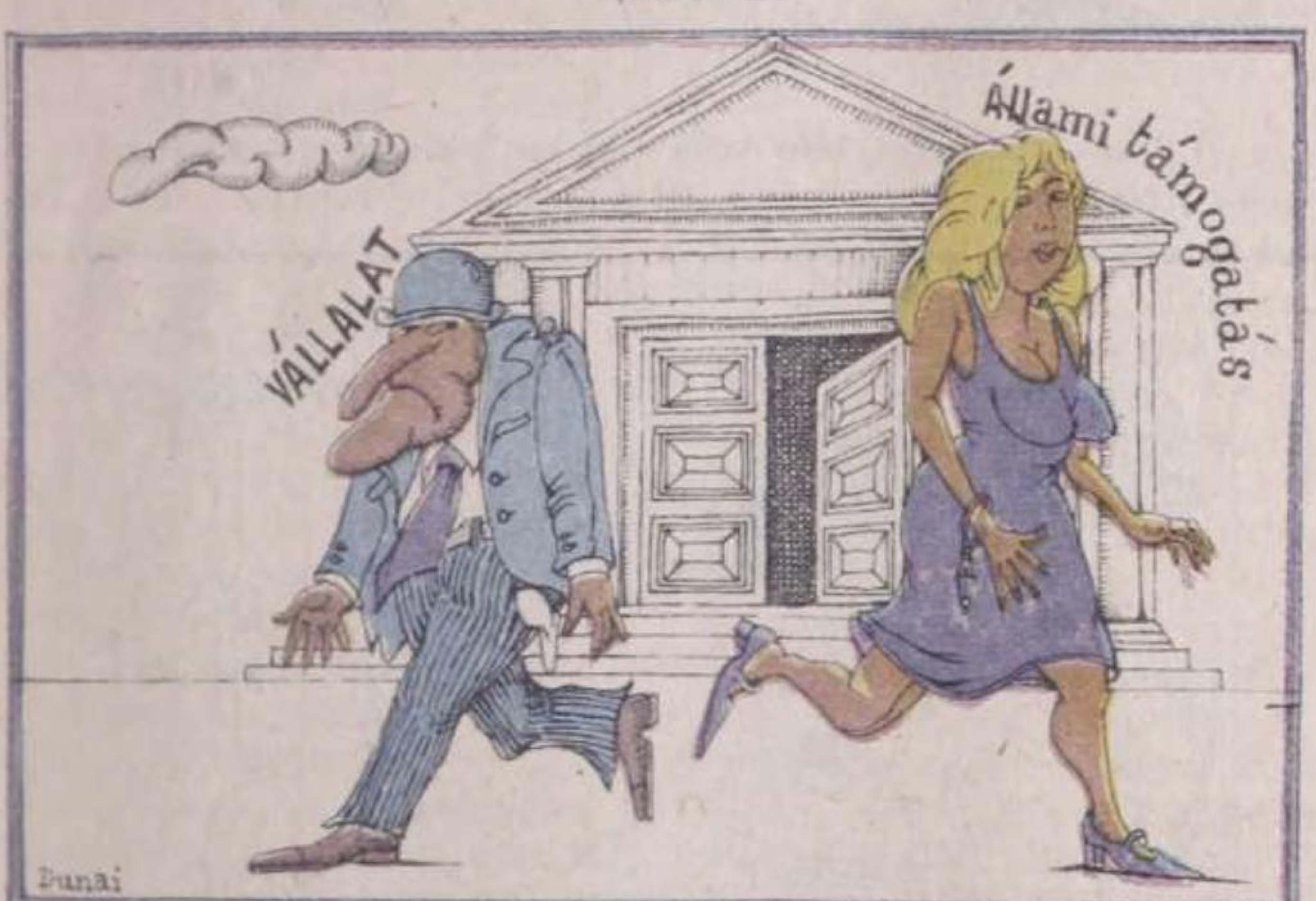
– Na, Jágó szomszéd, kóstolja csak meg az én othellomat...

KEDVEZŐTLEN MÉRÉSI ADAT

– Egyre növekszik...

VÁLÓPER

CB-RÁDIÓ

– Halló, Vakond, itt Bagoly! Semmi ezüst, hapsikám, csupa alpakka...

Mi történt a Rába-parton?

Nem megy mostanában a tavalyi bajnok Rába futballcsapatának, a csapatot mintha kicserélték volna, egymás után aratta izzadságszagú döntetlenjeit, majd a Dózsától is kikaptak, végül pedig egy szovjet csapat ellen húzták ki a gyufát a győriek. A hatalmas formahanyatlással kapcsolatban a legkülönfélébb, s legképtelenebb híresztelések kaptak szárnyra, s bár előrebocsátjuk, egyiknek sem adunk hitelt ezek közül, mégis közreadunk néhányat.

Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz budapesti, Nagypofon utcai lakos, aki egyszer már majdnem volt labdarúgó mérkőzésen, határozottan állítja, hogy a vagongyári csapatban megbomlott a kollektíva egysége; a játékosok többsége még mindig a Kórház a város szélén című csehszlovák filmsorozat hatása alatt áll, s vannak közöttük, akik az ifjabb Sova, míg mások a gonosz Blazej pártját fogják, a középpályások pedig odáig vetemednek, hogy azt hangoztatják, Blazej főorvos tervelte ki a Julius Ceasar elleni gyilkosságot, március idusán, anno. S bár erre semmiféle közvetlen bizonyíték nincs, ez a vélemény határozottan tartja magát a győri berkekben, s akadnak olyanok is, akik a néhai Strosmajer doktort teszik felelőssé az ügyben: ha életének utolsó epizódjait nem sakkozással, hanem focival töltötte volna, másként menne most a Rába szekere.

Ugyancsak érdekes az a vélemény, melyet Pikkelyes bácsi, a közismerten Miamanó téri könyökvédő kisiparos képvisel. Pikkelyes úr, utalva a győriek 6:3-as vereségére a Dinamo Minszk csapatától, azzal a meglepő érvvel állt elő, hogy a szovjet játékosok lefizették a győri labdarúgókat, egyik ismerősének közeli rokona látta, amint valaki hallotta, hogy a minszkiek Lada személygépkocsikat, gyümölcscentrifugákat és Rakéta porszívókat ajándékoztak a győri focistáknak és családtagjaiknak, a kívánt eredmény elérése érdekében. Az ügyet egyelőre meglehetős homály fedi, csak annyit tudni, hogy a Merkur cáfolja a Ladák országba érkezéséről szóló híreket.

Országos Győzőné ez a csupaszív, helyi érdekeltségektől sem mentes aktíva úgy tudja, hogy a Rába hat hármas veresége okát egészen máshol kell keresni. Szerinte ugyanis az irodalmi élet kezd elburjánzani a sportpályákon is, s a minszkiek elleni vereséget éppen a Magyar Írószövetség költői szakosztálya támogatta, s mindezt csupán azért, hogy végre megjelentethessék Vénás Idomárnak a hetvenes évek végén írott versét, amely azóta íróasztalfiókban porosodott, s félő volt, hogy megromlik. Vénás Idomár napvilágra került verse a következőképpen hangzik:

Hat háromra kapott ki a Rába,
Nem öltözöm többé maskarába.

Meggyőzőnek hangzik Országos Győzőné érvelése, de ezzel éles ellentétben áll Erdei Tisztásné tiszta hegyipatakként lezúduló érvrendszere, melyben többek között kifejti, hogy a korántsem tisztes vereség mögött gazdasági okok húzódnak; a minszkiek dinamókat adnak el a Rába gyárnak és a vendéglátók a szerződés aláírását ezzel a kedves, hathármas gesztussal próbálták még emlékezetesebbé tenni.

Hanyatt Hajnalka budapesti kéjhölgy szerint a győrieknek le kellett feküdniük a szovjet csapatnak, de az igazság kedvéért feltétlenül meg kell jegyeznünk, hogy Hanyatt Hajnalka véleménye már csak azért is vitatható, mert neki — már csak foglalkozása miatt is — mindenről az jut az eszébe.

Végül, egy magát megnevezni nem akaró szurkoló annak a véleményének adott hangot, hogy a Rába visszaesésének oka az együttest támogató gyár pénzügyi támogatásának csökkenésében keresendő: állítólag — legalábbis így tudja névten informátorunk — a tavaly és tavalyelőtti Győri Vagyongyárat ebben az évben ismét Vagongyárnak hívják.

Föld S. Péter

KGST-kooperáció hiánycikkügyben

GYERE, TESTVÉR, TEGYÜK ÖSSZE AMINK NINCS!

CSALÁDKUTATÁS

Becsengettem az egyik zajos környék perpatvaros házának lármás lakásába. Egy feldarabolt nő nyitott ajtót, kezében tartotta a férje nyelvét.

— Kezicsókolom! — köszöntem udvariasan a darabos hölgynek. — Az Egyesült Államokban évente kettő és négyezer között van azoknak az asszonyoknak a száma, akiket a férjük agyonver. Önöknél mi a helyzet?!

— Mi szeretjük egymást, menjen innen! — szólalt meg a miszlikbe vágott nő, kezében a férje kitépett nyelve.

— Na jó, jó, de azért néhanapján biztosan önöknél is van kisebb veszekedés!? — emeltem fel a küszöbről egy járomcsontot.

— A mi életünk békés, kiegyensúlyozott! — szedte össze magát a nő, ami nehéz volt, mert nem találta a keresztcsigolyáját.

— Ha megengedi, visszaragasztom a fülét! — igyekeztem segíteni rajta.

— Dobd ki, fiam, ezt az alakot! — húzott elő erre az ágy alól egy tréningruhába öltözött palacsintát.

— Bocsánat, a látszat csal! — fogtam kezet gyorsan a palacsintával, s elrohantam egy kies villanegyed csendes társasházának nyugalmas lakásához.

Amikor becsengettem, egy gúzsba kötözött férfi nyitott ajtót alsónadrágban.

— Elnézést a zavarásért! — takartam el kezemmel a szememet. — Az Egyesült Államokban évente kereken hatmillió esetben követnek el erőszakot a férfiak a feleségükkel szemben. Önöknél hogy áll ez a dolog?!

— Engem Jolánka kötözött meg! — csillogott a férfi szeme az örömtől. — Legyen szíves, vakarja meg a hátamat!

— Úgy, szóval maguknál is van erőszak a házasságban? — lazítottam egy kicsit a kötelein.

— Vegye tudomásul, hogy mi egy társkereső szolgálat jóvoltából ismerkedtünk össze! — próbált meg harapni a férfi.

— Jolánka kartonján az állt, hogy olyan férjet keres, akit egy életre magához tud kötni.

— Ez nagyon családias vonás — mondtam. — De hol van a kedves Jolánka?!

— Itt vagyok! — lépett ki a pongyolájából az illető nő egy borjúkötéllel a kezében.

— Bocsánat, a látszat csal! — menekültem a borjúkötél elől egy túlzsúfolt lakótelep sűrűn lakott emeletének degeszre tömött lakásához.

Amikor becsengettem, a szomszédasszony nyitott ajtót a szomszéd lakásban.

— Itt minden úgy egymásba ér, hogy sohasem tudom, mikor csengetnek hozzánk — közölte felképelt arccal.

— Igazán sajnálom! — mentem húsz centimétert az egyik ajtóból a másikba. — Az Egyesült Államokban évenként mintegy kétszázezer férjet ver el a felesége. Önt ki pofozta meg?!

— A szomszéd! — lábadt könnybe az asszony szeme. — A nejét akarta megütni, de annyira vékonyak a falak, hogy engem talált el.

— És nem ütött vissza?! — néztem rá megilletődve.

— Dehogynem! — kiáltotta. — Akkorát adtam neki, hogy leesett a földszintre az egész hatodik emelet!

— Bocsánat, a látszat csal! — akartam továbbállni, azonban közben a második emelet felrepült az ötödikre.

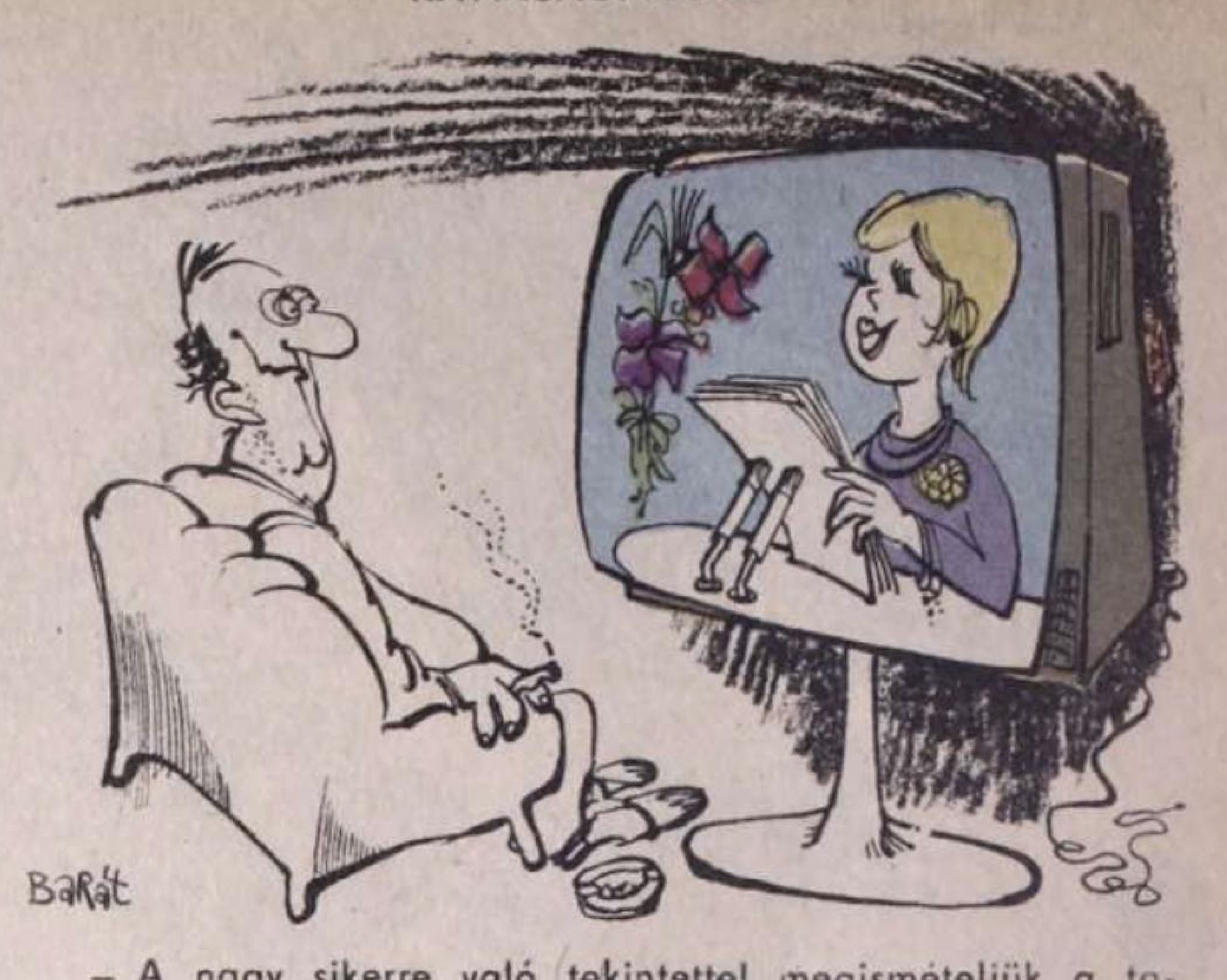
Úgy látszik, ott is békésen zajlott az élet. Így nem lehet családot kutatni!

Tormai László

TAKARÉKOSSÁGI VILÁGNAP

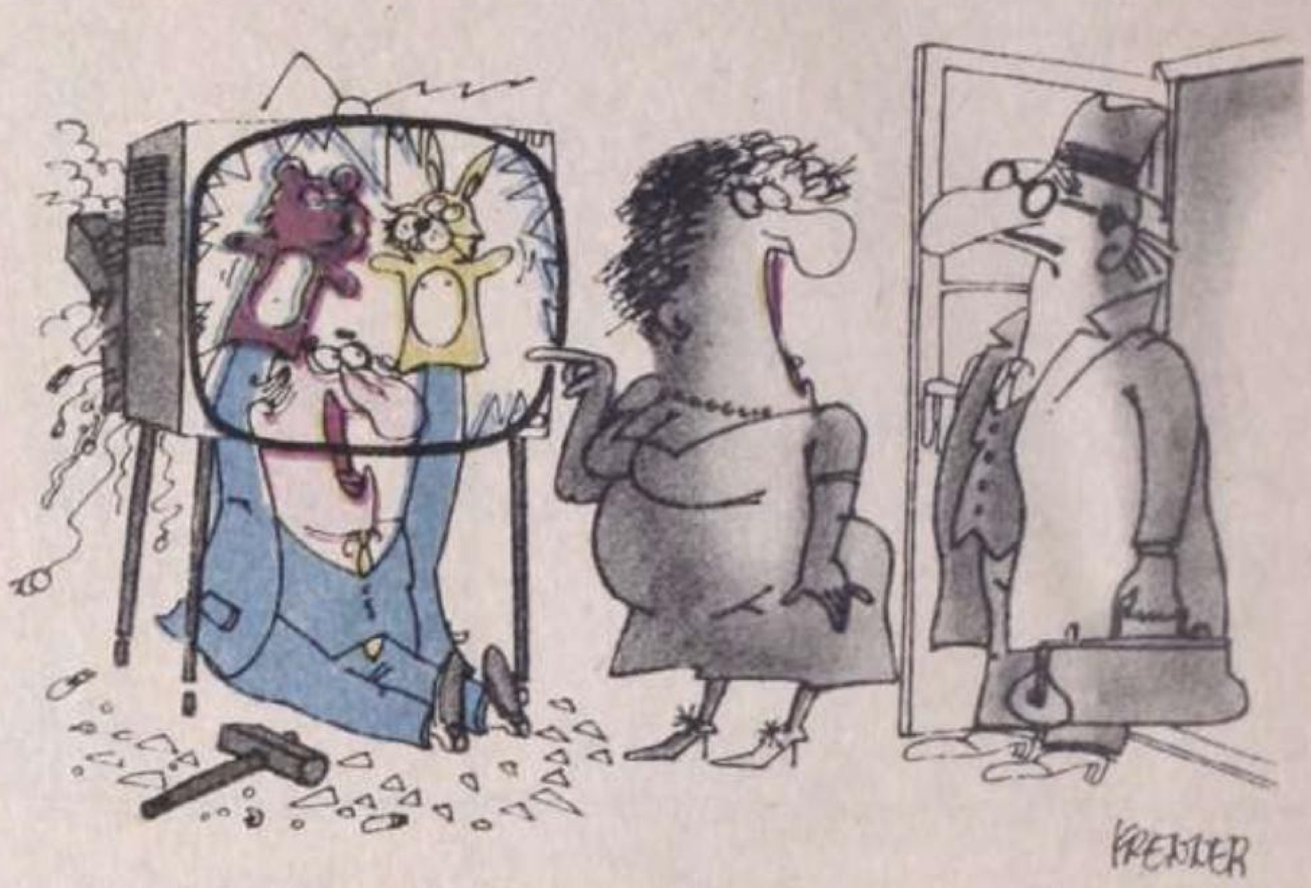

KÍVÁNSÁGMŰSOR

– A nagy sikerre való tekintettel megismételjük a tavalyi jó híreinket.

NEM BÍRTA TOVÁBB

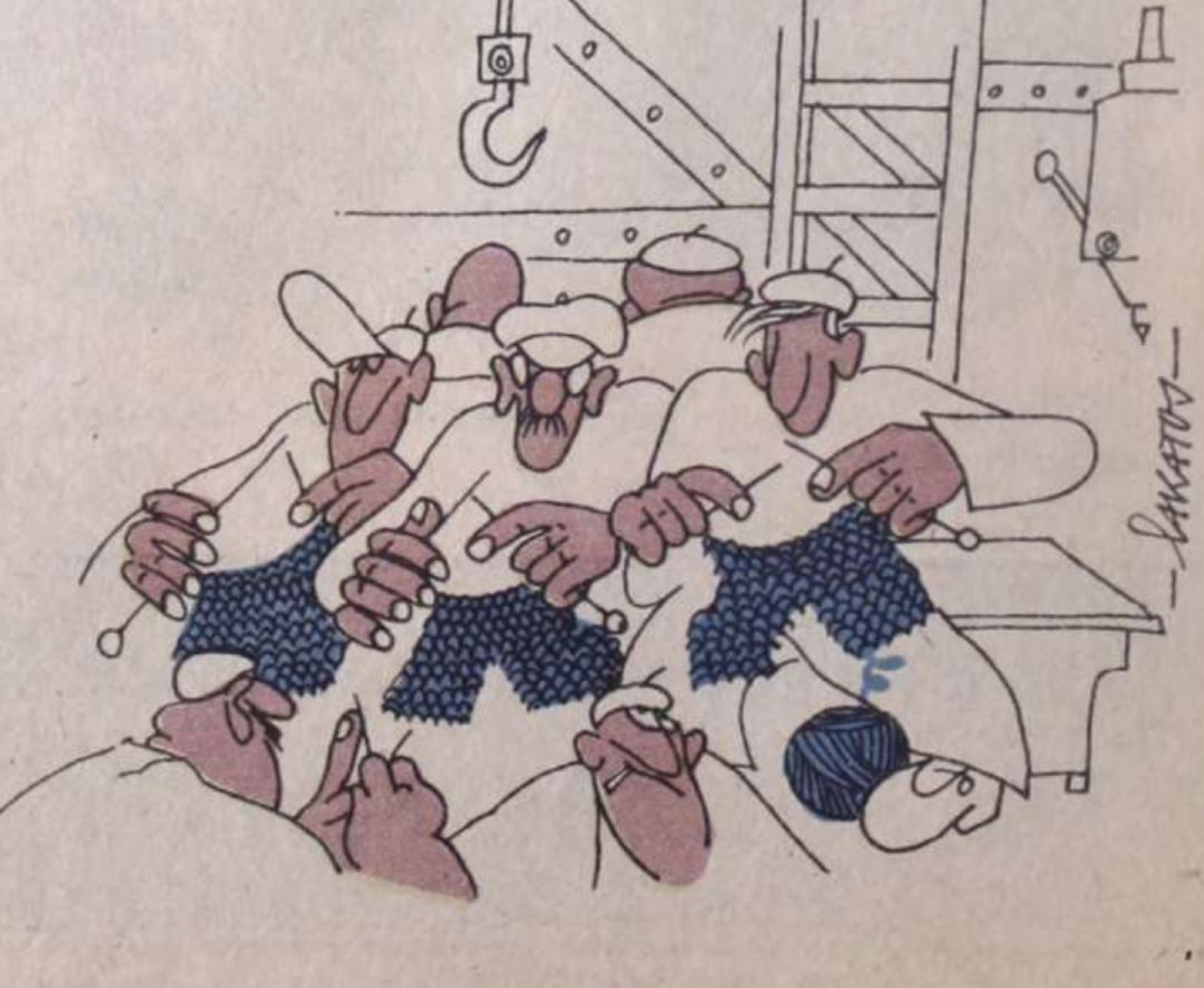

– A híradó megint tele volt emberrablással, puccsal és merényletekkel . . .

– Nézd, lassítva is megismétlik a sikeres üzletkötéseket a híradóban!

ÚJ PROFIL

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Szakaszvezető, ellenőrizze : Brown közlegény magánéletét.

— Miről van szó, uram?

— Fölöttébb gyanús nekem, hogy valahányszor befejezi a lőgyakorlatot, gondosan letörli a géppisztolyról az ujjlenyomatokat.

*

— Mit kaphatok ebédre? — kérdezi a turista egy kis vidéki kocsmában.

— Sült szalonnát hagymával.

— Ennyire nincs választékuk?

— Dehogy nincs! Vagy azt választja, hogy itt ebédel, vagy elmegy.

EGY FORINT EGY SÜLT GESZTENYE, ENNYIÉRT MÁR KIKAPARNI IS ÉRDEMES

– Elnézést, mi csak a Télapó után nyomozunk, hogy vajon hol bujkál ilyenkor!

KORONÁK ÉS NYULAK

Kedves szerkesztőség!

Alulírott, nyolcvanháromezerkettőszáz nyúltársam nevében kéréssel fordulok Önökhöz. Szíveskedjék segítségünkre lenni a nyúlgyárunkat látogató államfők számának hathatós csökkentésében.

Kérem, ne értsenek félre. Semmi kifogásom az államfők ellen. Egy államfő a maga helyén egyenesen történelmi szükségszerűség. Viszont egy államfő a nyúlgyárban ... megint más eset.

Illetve ... rosszul mondom. Olykor-olykor egy-egy államfő felbukkanását magunk is a legnagyobb megtiszteltetésnek vennénk. Elvágólag sorakoznánk fel a füleinkkel és lelkendezve csóválnánk a farkincánkat. Nade, amikor napjában már a tizenkilencedik méltóságteljes úr toppan be, vállán a nyúltenyésztők jellegzetes fehér köpenyével és fején a nyúltenyésztők még annál is jellegzetesebb fehér sisakjával, akkor mi már valamennyien összerezzenünk.

— Jóságos ég — jár köztünk nyúlszájról nyúlszájra —, már megint egy államfő. — És teljesen hideg lesz az orrunk és hullatni kezdjük a szőrünket, ami egy nyúlgyárban ugyebár nem kívánatos.

Nem az én dolgom megítélni, vajon a világtörténelem adott periódusában egy látogató államfő leghasznosabb tevékenysége-e, ha nyúlgyárakat látogat. Még azt is el tudom képzelni, hogy a látogató államfők számára ez a legnagyobb gyönyörűség, égnek emelik kezüket és messzehangzó trallalában törnek ki, valahányszor egy nyúlgyárat látnak. Bennünket mindez kevéssé érdekel, mi csak a dolgunkat szeretnénk végezni.

Bizonyára a szeretett szerkesztőség is emlékszik, hogy a világ kezdetekor elhangzott egy érdekes szlogen: „Sokasodjatok és töltsétek be a földet". Nos, mi nyulak ezt mindenkinél komolyabban vesszük, ám képzeljék magukat a mi helyünkbe. Tegyük fel, hogy valamelyik kedves szerkesztő éppen javában sokasodnék és akkor hirtelen megjelenik a nyoszolyája mellett egy kandi tekintetű államfő. Kissé zsenáns, nemde?

Kérem, én elhiszem, hogy egy nyúlgyár a földkerekség legnagyobb látványossága, de hát ezen kívül is annyi szép van még a világban. Teszem azt, a kerületi tengelicehámozó, a községi aprólékcsíráztató, vagy éppenséggel a tanácsi műbőrpárologtató. Én bizonyosra veszem, hogy a látogató államfők ezekben a bámulatra méltó intézményekben legalább olyan örömüket lelnék majd, mint a mi nyúlgyárunkban.

Szeretettel:
Nyúl Béla
nyúl

Fennkölt emberek!

Az Önök hathatós támogatását kérem. Szíveskedjék elintézni, hogy minket, látogató államfőket ne cipeljenek többé nyúlgyárból nyúlgyárba.

Kérem, ne értsenek félre. Semmi kifogásom a nyúlgyárak ellen. Egy nyúlgyár a maga helyén a nemzetgazdaság aládúcolásának hathatós eszköze. Viszont egy államfő számára ... megint más eset.

Illetve ... rosszul mondom. Azt hiszem, bennünket, látogató államfőket nagyjából két csoportra lehet osztani. Vannak köztünk, akik szeretnek nyúlgyárakba látogatni és vannak ismét, akik nem.

Azazhogy ... ez még így sem egészen pontos.

Mert amikor én az első nyúlgyárba látogattam, még szolid érdeklődéssel néztem végig a tapsik többkilométeres során. Mit tagadjam, bizonyos gyermeki öröm is elfogott, hiszen módfelett kedvesek voltak a csálé fülükkel és lelkes farkincáikkal.

A második nyúlgyárban már az átható illatra is fel kellett figyelnem.

A tizedik nyúlgyárban megvastagodott a nyelvem és izzadni kezdett a tenyerem.

Az ötvenedik nyúlgyárban tetőtől talpig kivert a libabőr és sírógörcs fogott el.

Azóta valahányszor meglátom a nyúltenyésztők jellegzetes fehér köpenyét és fejembe nyomják a nyúltenyésztők még jellegzetesebb fehér sisakját, ellenállhatatlan kényszert érzek arra, hogy a földre vessem magam és szánalmas nyüszítések közepette vad rángatózásba kezdjek. Bizonyára Önök is egyet értenek velem abban, hogy a jelzett póz aligha méltó egy államfőhöz, akiről Párizsban már bisztrót is neveztek el.

A kegyelemdöfést az adta meg, hogy holnap a Margitsziget megtekintése szerepel látogatásom műsorán, mert — történelmi tanulmányaimnak hála — a jelzett városrész eredeti nevét is tudom. Nyulak szigete.

Várom kegyes közbenjárásukat és vagyok megkülönböztetett hálával

I., vagy Dominó Pubi
a Nyúl Köztársaság császára

A másolat hiteléül:

Peterdi Pál

KÍMÉLŐ ÉLETMÓD

– Ne izgasd magad szívem, én felhívom a rádiót meg a tévét, te meg beírsz az újságoknak!

A FEJLŐDÉS ÚTJA

– Igazán megmondhatnád a kölyöknek, hogy ne a házi, hanem a személyi komputert vigye a suliba.

BAKI BAKI HÁTÁN

„Elegáns, mégis könnyed és lezser” — mondja egy viseletről a riporternő, aki szemlátomást, sőt fülhallomást arra vállalkozott, hogy szavait — a közérthetőség kedvéért — mindjárt le is fordítja idegen nyelvekre. További ajánlataim a számára: nagyvilági és mondén, megrázkódtató és sokkoló, szószaporító és tautologikus, magyar és ungarisch.

Ja, és mellesleg: mi a csudát keres az elegáns meg a könnyed közt az a „mégis”? Mióta jelent az elegancia nehézségeket?

●

Egyik ismerősöm telke szélét megvásárolta a helyi tanács, hogy utat építhessen. A telek szélén és az útépítők útjában egy gesztenyefa állván, emennek kivágása tárgyában a telektulajdonos felszólítást kapott, melynek felzetén olvasható vala: „Tárgy: gesztenyefa.” Szövegében pedig ez a mondat: *Felszólítjuk a gesztenyefa kivágásának haladéktalan eszközlésére, tekintve, hogy említett fa kinövése a helyen nem indokolt.”*

Az az érzésem, hogy hivatali apparátusainkban is sok olyan kinövés van, mely azon a helyen nem volna indokolt. Sajnos, mégsem vágja ki őket senki.

●

„Louvin” belga városról olvasok egy napihírben, és önkéntelenül elmosolyodom. Tudniillik ennek a városnak két neve is van: flamandul *Leuwen*, franciául *Louvain*. Minek egy harmadikkal kísérletezni?

●

Kupaeredmény egyik napilapunk sportrovatából: *„Antwerpen—FC Zürich 4-2. Továbbjutott: Radnicski (5-1).”*

Nem is rossz tipp, be lehetne vezetni. Mondjuk, így: Eindhoven—Real Madrid 4-2. Továbbjutott: FTC (5-1).

●

Egy tévéreklámban azt tanácsolják, válogassak a „koncepciók” közt. Nos, ezt eddig is mindig iparkodtam becsülettel megtenni, reklámoktól függetlenül. De most bajban vagyok. Az említett koncepciók ugyanis, melyekből válogatnom kellene, úgynevezett szabadidő- és egyéb — *öltözékek.*

Erről az a szerény koncepcióm (magyarán: felfogásom, elképzelésem), hogy ruhában koncepció helyett talán inkább a *konfekciót* kéne reklámozni. Aki nekem koncepciót ajánlgat konfekció helyett, az — attól tartok — a vakolást is összetéveszti a süketeléssel, de tán még a taglót is a lótaggal.

●

Száztíz méteres gátfutóverseny. Egyik „szakértő” sporthírlapírónk ekként tudósít a magyar résztvevőről: „Nagyszerű ritmusban vette a gátakat, *nem zökkent ki a célegyenesben sem...”*

E helyről közlöm a tudósítóval, hogy a 110-es gátat *a célegyenesben futják.*

●

Egy MALÉV-illetékes tévényilatkozatából: *„A repülőgépek, ugye, légi úton közlekednek.”*

Fantasztikus!

●

„Hétmillió *márkás* szerződést kötöttek” — mondja így, ezzel a hangsúllyal egyik tévékommentátorunk.

Hétmillió *márkás* szerződés, gondolom, nem egészen azonos egyetlen *hétmillió* márkás szerződéssel. Mint ahogy az sem egészen mindegy, hogy valaki magyarul beszélő *tévékommentátor*, avagy *magyarul beszélő* tévékommentátor-e.

●

Kiírás az MTK-pályánál: *„A pénztárnál kizárólag ülő- és állóhelyek kaphatók.”*

Értjük, ugye? Bármenynyire álmosító játék folyik is majd a pályán, fekvőhelyről kinek-kinek magának kell gondoskodnia.

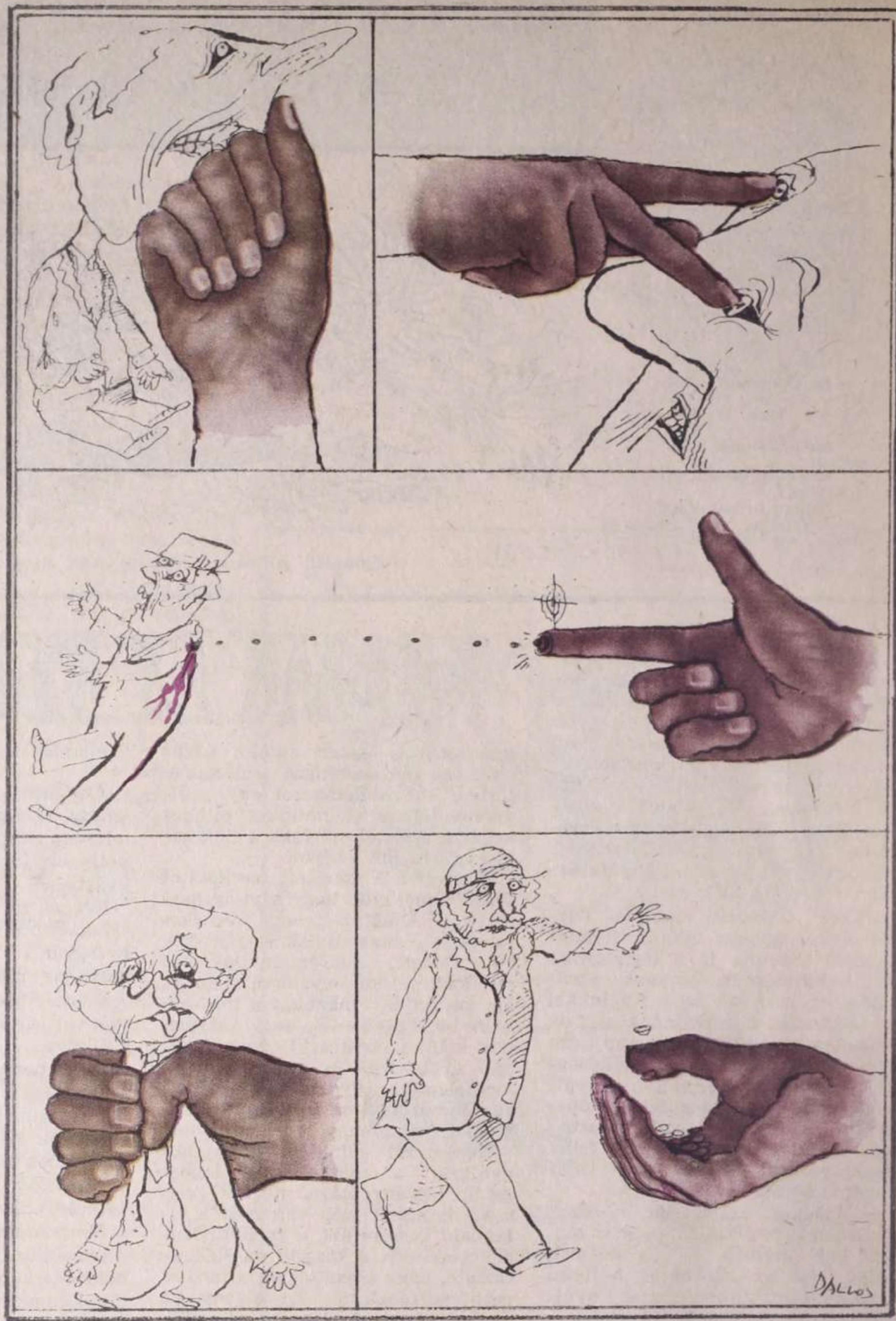
●

Orvosi tévémondat: *„Olyan esetekben, amikor valaki nem éli túl a kábítószer alkalmazását, nagyon gyakran halálos mérgezés következik be.”*

Aha.

Timár György

DALLOS JENŐ: **KEZEK**

Sorozatos Tragédia-bemutatók

MÁR TÖBB ÁDÁM VAN, MINT ESZKIMÓ!

BAKI A BAKIKERESŐ HÁTÁN

Joggal népszerű bakikeresőnk, Timár György azt írta Baki baki hátán című összeállításában, hogy valamelyik lapban kétszer írták le Habsburg Rudolf nevét, másodjára — minden bizonnyal — Ferenc Ferdinándé helyett. Szerencsére nem tudom, hogy melyik lapnak mikori cikkéről van szó, így nem érhet az a vád, hogy bakizó kollégám hívatlan védője lennék.

Sőt: nem vagyok Habsburg-párti sem. mégis védelembe kell vennem a másik Habsburgot. Azt írja ugyanis Timár György: „csaknem 70 évnek kellett eltelnie, míg most végre kiderült, hogy Ferenc József másik fiát, a Szarajevóban meggyilkolt trónörököst szintén Rudolfnak nevezték, fillérre úgy, mint Meyerlingben holtan talált fivérét”. Attól az apróságtól még csak el lehetne tekinteni, hogy az a bizonyos kastély nem Meyerlingben, hanem Mayerlingben volt, illetve van. De az már bakinak is sok, hogy Ferenc Ferdinándot „kinevezzük” Ferenc József fiává és Rudolf testvérévé. Az utolsóelőtti császár-királynak ugyanis csak egy fia volt és azt valóban Rudolfnak hívták! Ferenc Ferdinánd csupán unokaöccs volt, egy a sok közül (éppúgy, mint a későbbi utód, Károly), aki a Habsburgok bonyolult trónöröklési rendje szerint „rangidős” lett az egyetlen fiú, Rudolf halála után.

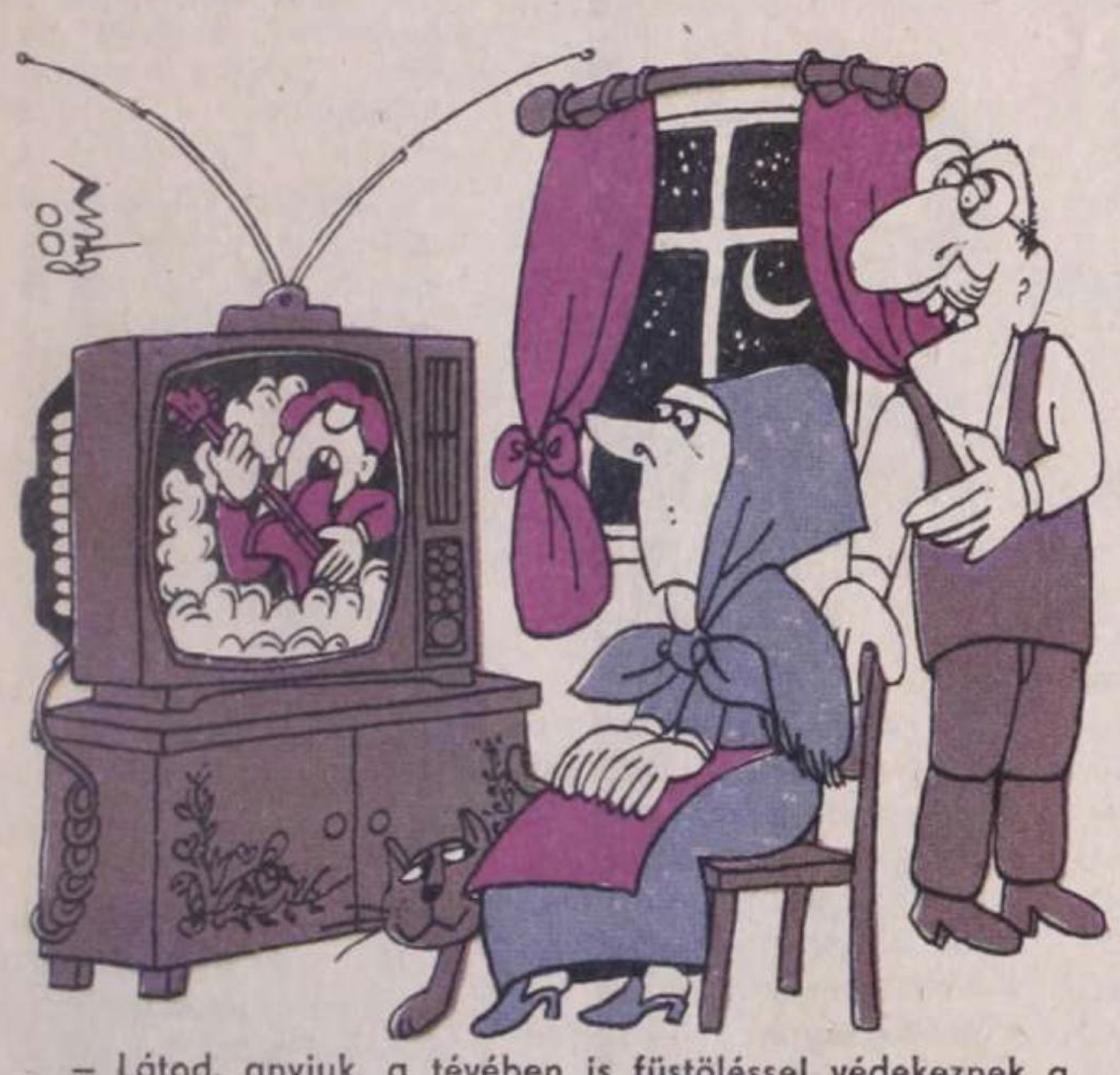
Vagyis „stikában” éppúgy nem volt Ferenc Jóska fia — ahogyan Rudolfnak sem hívták.

Várkonyi Endre

FAGYPONT ALATT...

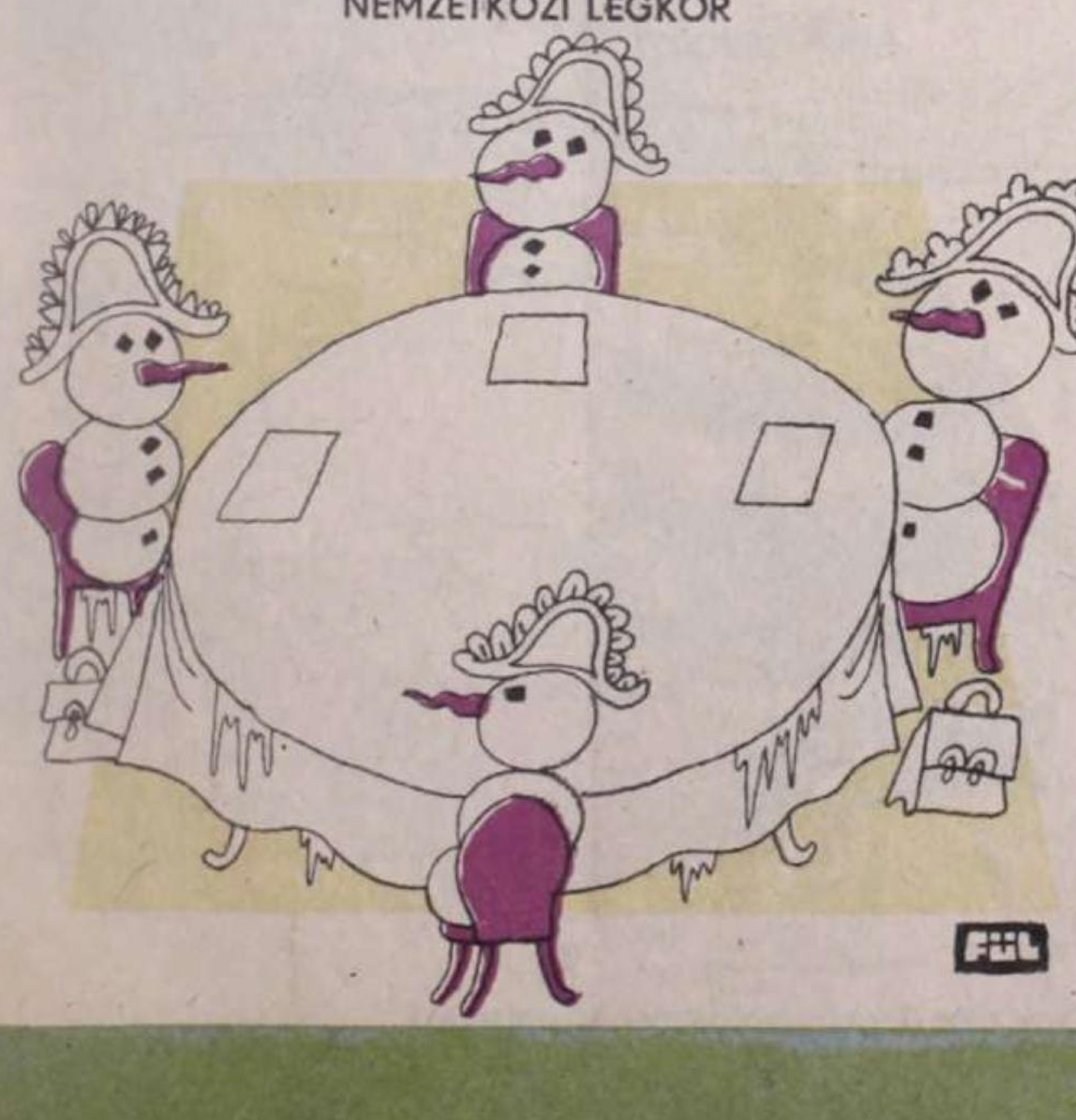

– A Távfűtőművektől jöttem a lakás hőmérsékletét ellenőrizni . . .

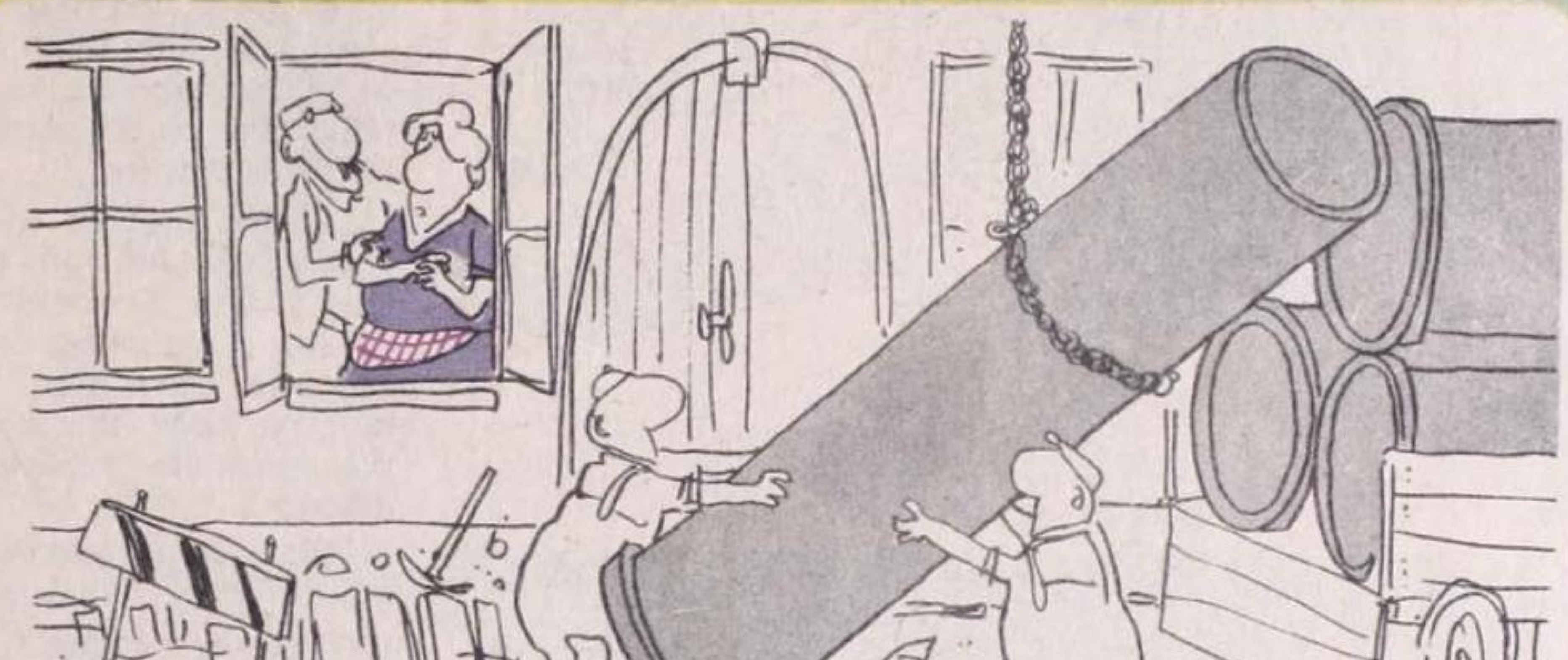
– Látod, anyjuk, a tévében is füstöléssel védekeznek a fagy ellen . . .

NEMZETKÖZI LÉGKÖR

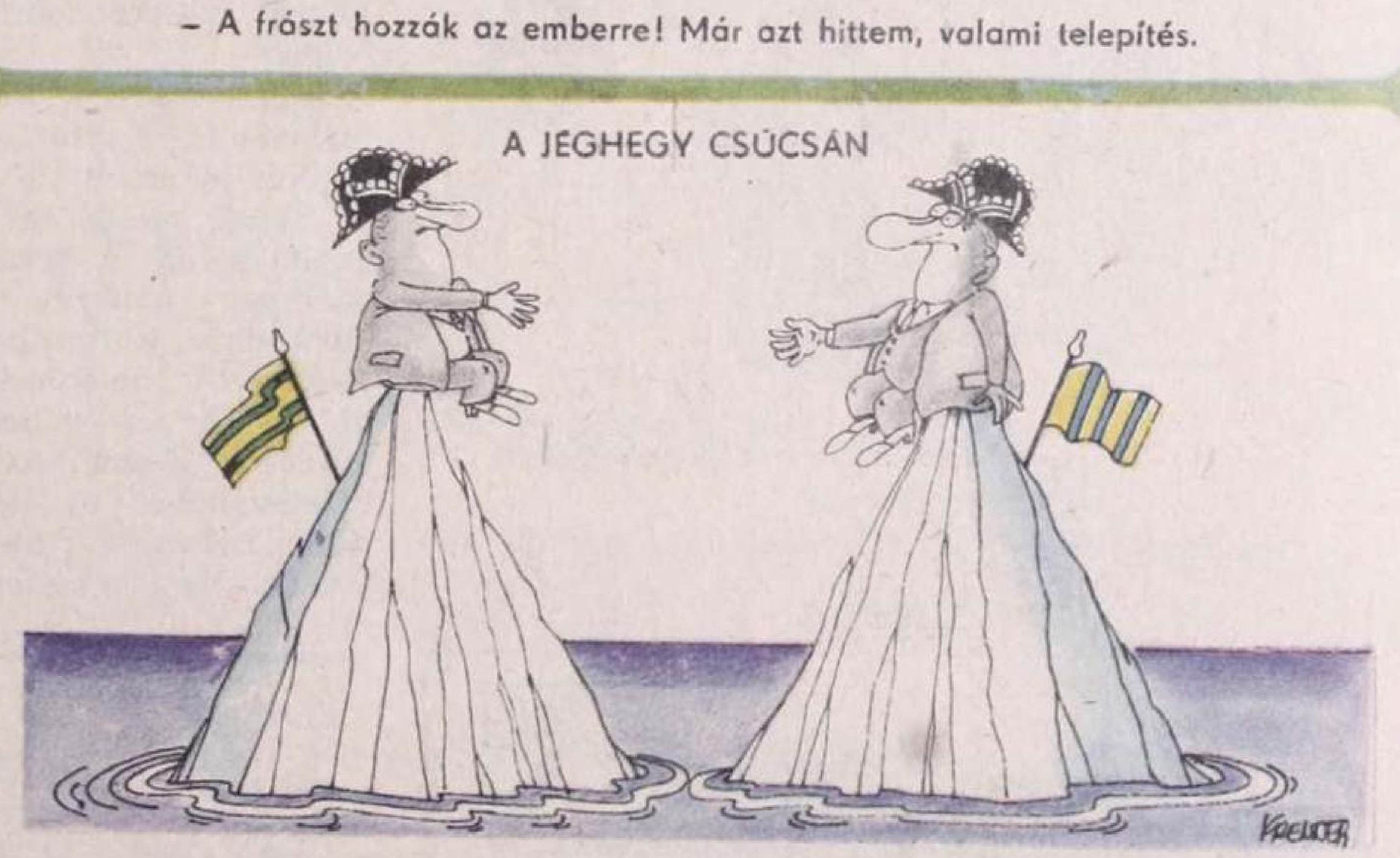

– Ha eseteg mégis szobára lenne szükségük, szóljanak . . .

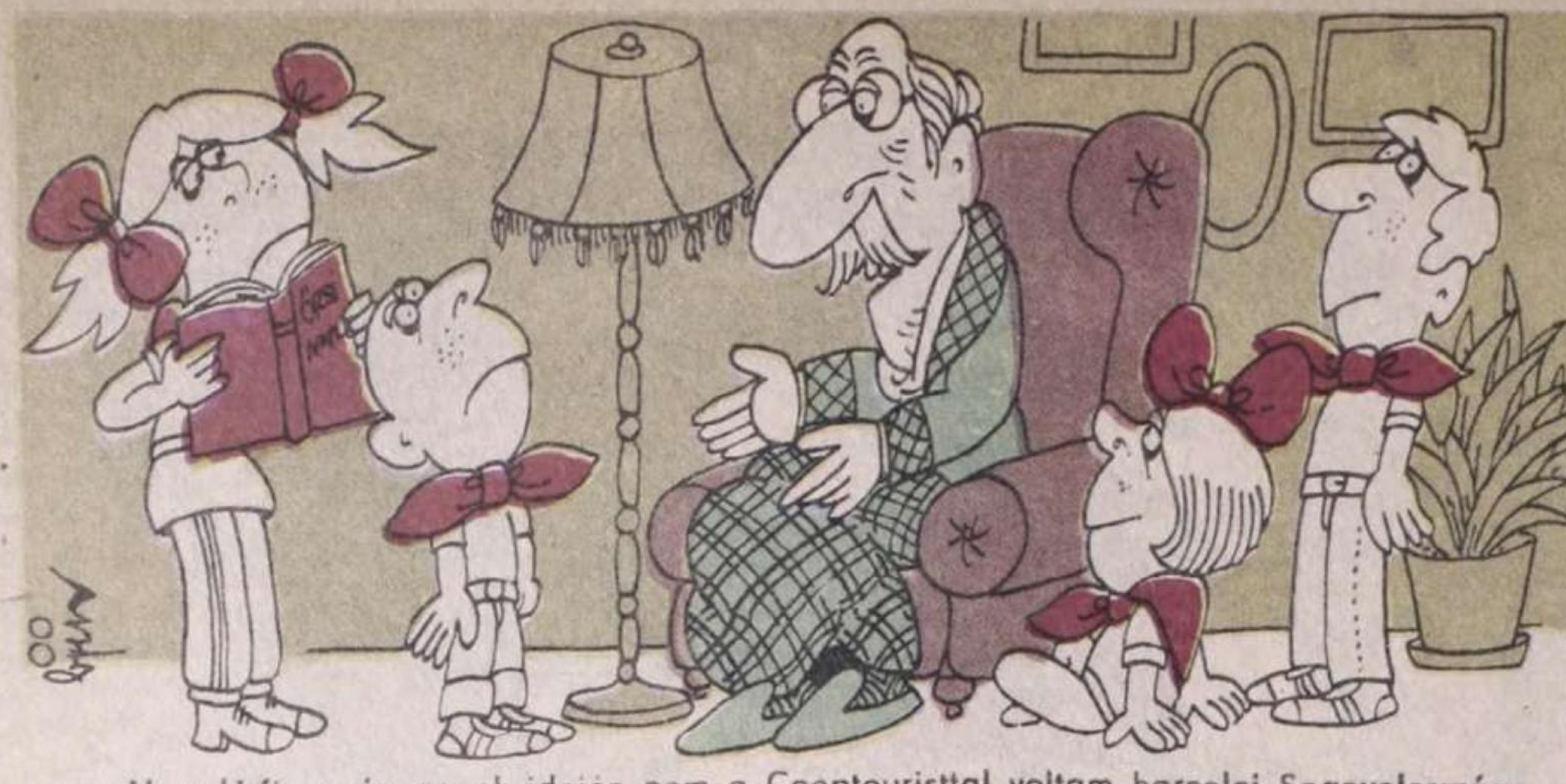
– A frászt hozzák az emberre! Már azt hittem, valami telepítés.

A JEGHEGY CSÚCSÁN

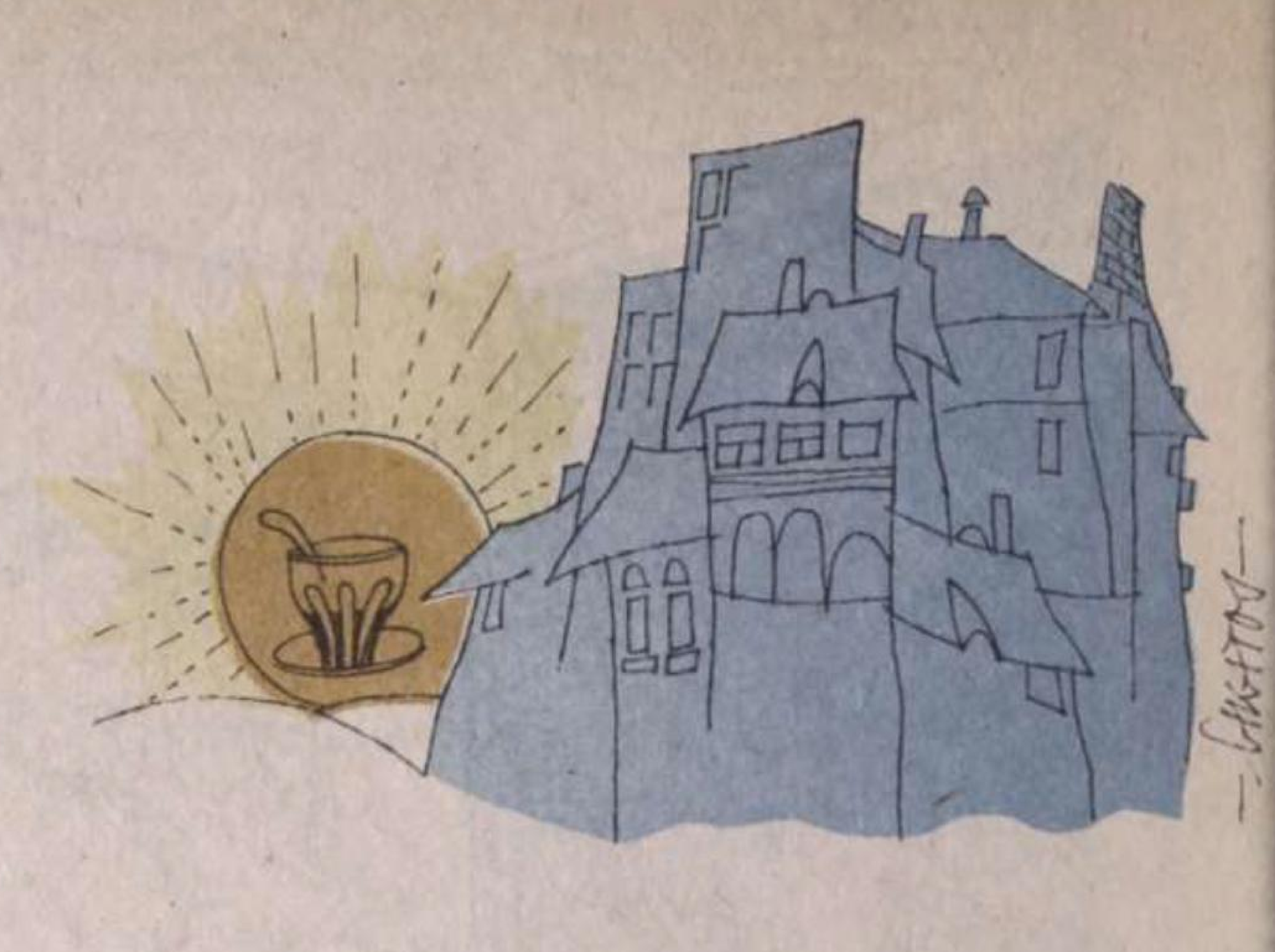

– Van bennük fagyálló?

– Nem kisfiam, én annak idején nem a Cooptouristtal voltam harcolni Spanyolországban . . .

ÉBREDÉS

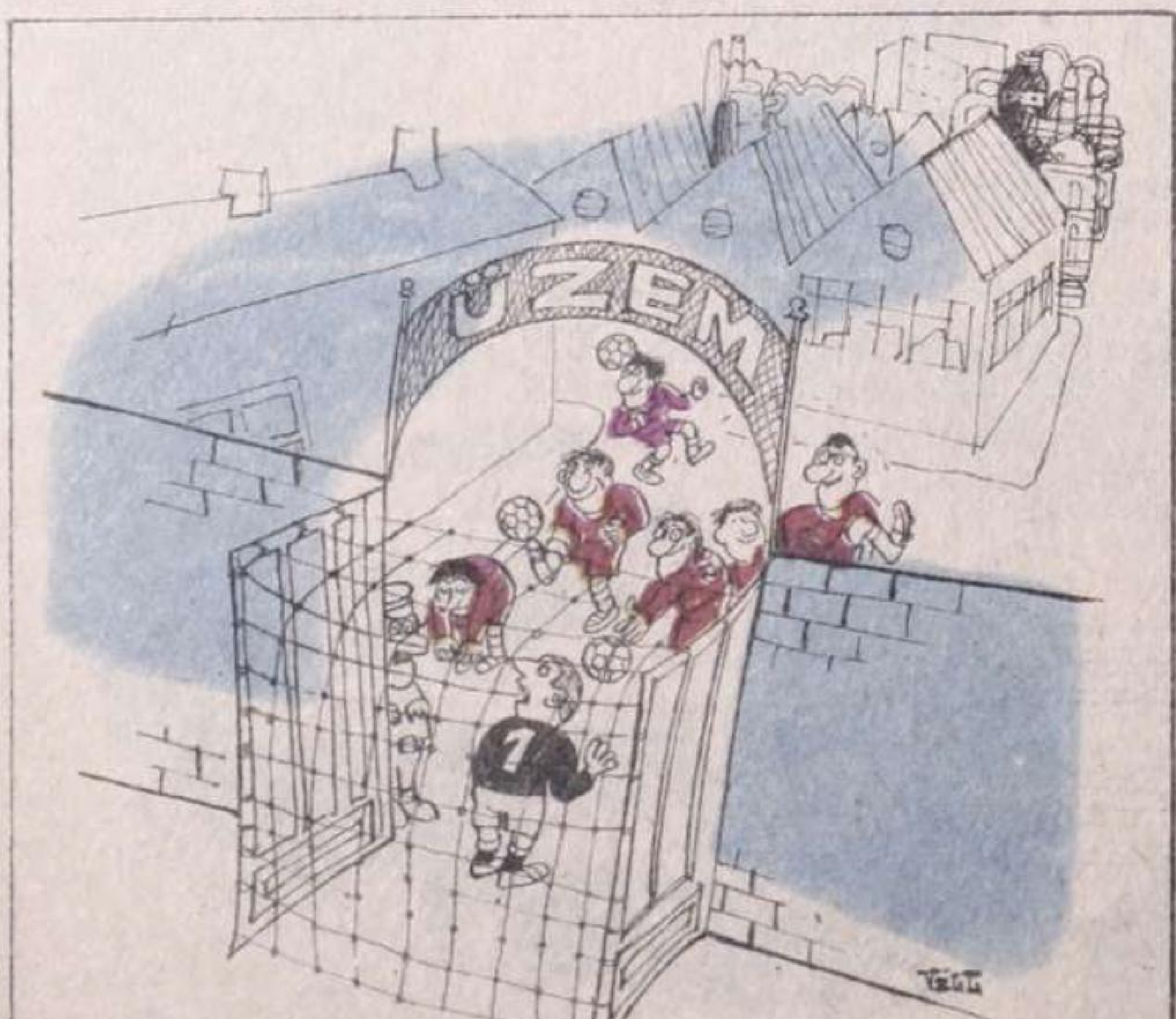
MELLÉKJÖVEDELEM

SZARVASBŐGÉS

TÖMEGSPORT

– Nincs pénzünk pályát bérelni.

AZ UTOLSÓ TANGÓ PESTEN

Szerencsecsillagom jó tíz évvel ezelőtt egy turistautam alkalmával Rómában tűnt fel. Hazulról hozott téliszalámim utolsó maradékait osztogattam be már, amikor utolsó pénzemen beültem egy trasteverei kis moziba Az utolsó tangó Párizsban című Bertolucci-filmhez.

Lelkem mélyén felkavart a film, és Marlon Brando meg Maria Schneider csodálatos alakítása. Akkor azonban még nem is sejtettem, hogy micsoda bűvös hatalom birtokába jutottam.

Itthon a nők tejbe-vajba kezdtek el fürösztení, s borzongva kérleltek, részletezzem töviről hegyire a film legizgisebb jeleneteit. Sikert sikerre halmoztam vele.

A munkahelyi főnököm behívatott, s miután részletesen elmeséltette velem a filmet, meleg szavakkal méltatta azt a hézagpótló szerepet, amelyet fontos nemzetközi kulturális értékek értő továbbadásával töltök be a vállalatnál. Ennek elismeréseképpen fizetésemelést és előléptetést helyezett kilátásba, amiben nem is kellett csalatkoznom, mivel hamarosan én kerültem az ő pozíciójába.

Nimbuszom megkoronázásaként az utolsó magyar nábob egyenesági leszármazottja, dáriuszfalvi Protz Emőke könnyeivel telesírt levelében vallotta meg, hogy vagy elemészti magát, vagy hozzám jön feleségül, mert annál menőbb férfira úgy sem talál széles e hazában, mint aki látta Marlon Brandot Az utolsó tangóban.

Boldogságomat és felfelé ívelő karrieremet csak egy körülmény zavarta meg. Tudomásomra jutott, hogy azok közül, akiknek én meséltem el Az utolsó tangó Párizsban cselekményét, többen a tulajdon élményüknek adták ki azt, hogy így csalárd módon dicsőséghez és mindenféle előnyhöz jussanak. Hiába, az emberi szellem diadalainak is megvannak a vámszedői.

S most sajgó szívvel panaszolom el, hogy évtizedes státuszszimbólumom aranynapjai leáldozóban vannak. Az utolsó tangó Párizsban eljutott Budapestre is, s ahol játsszák, a Filmmúzeum, néhány hete az érdeklődők ostroma alatt áll, én pedig egy szertefoszlott legenda roncsaként a padlóra kerültem.

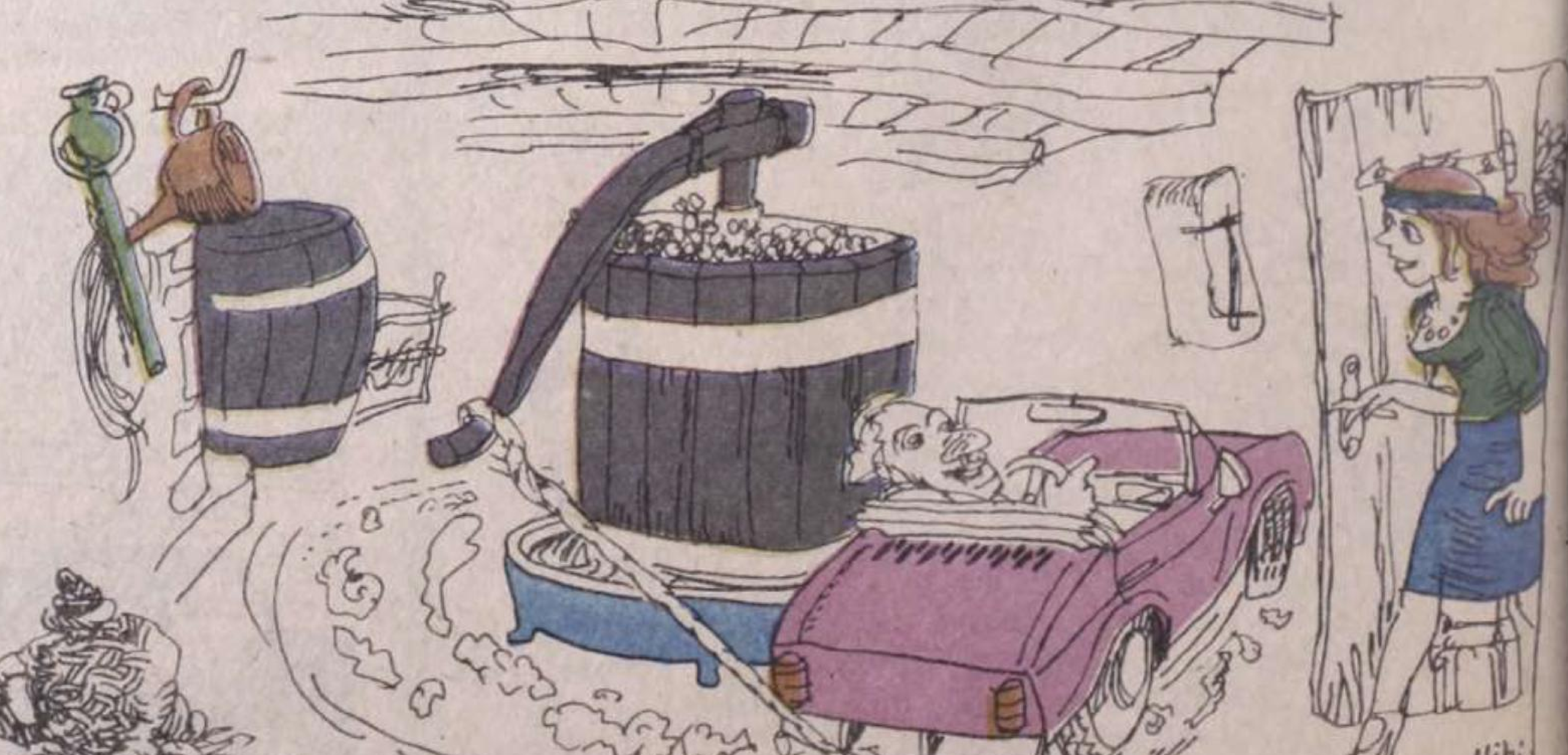
Ráadásul nejem is rám támadt a minap:

— Tudja, mi maga? Egy nulla. Képtelen rá, hogy jegyet szerezzen nekem Az utolsó tangóhoz. Úristen, kihez mentem én hozzá? Jobb, ha veszi is a cókmókját . . .

És úgy kipenderített, hogy az tangónak sem volt utolsó Pesten.

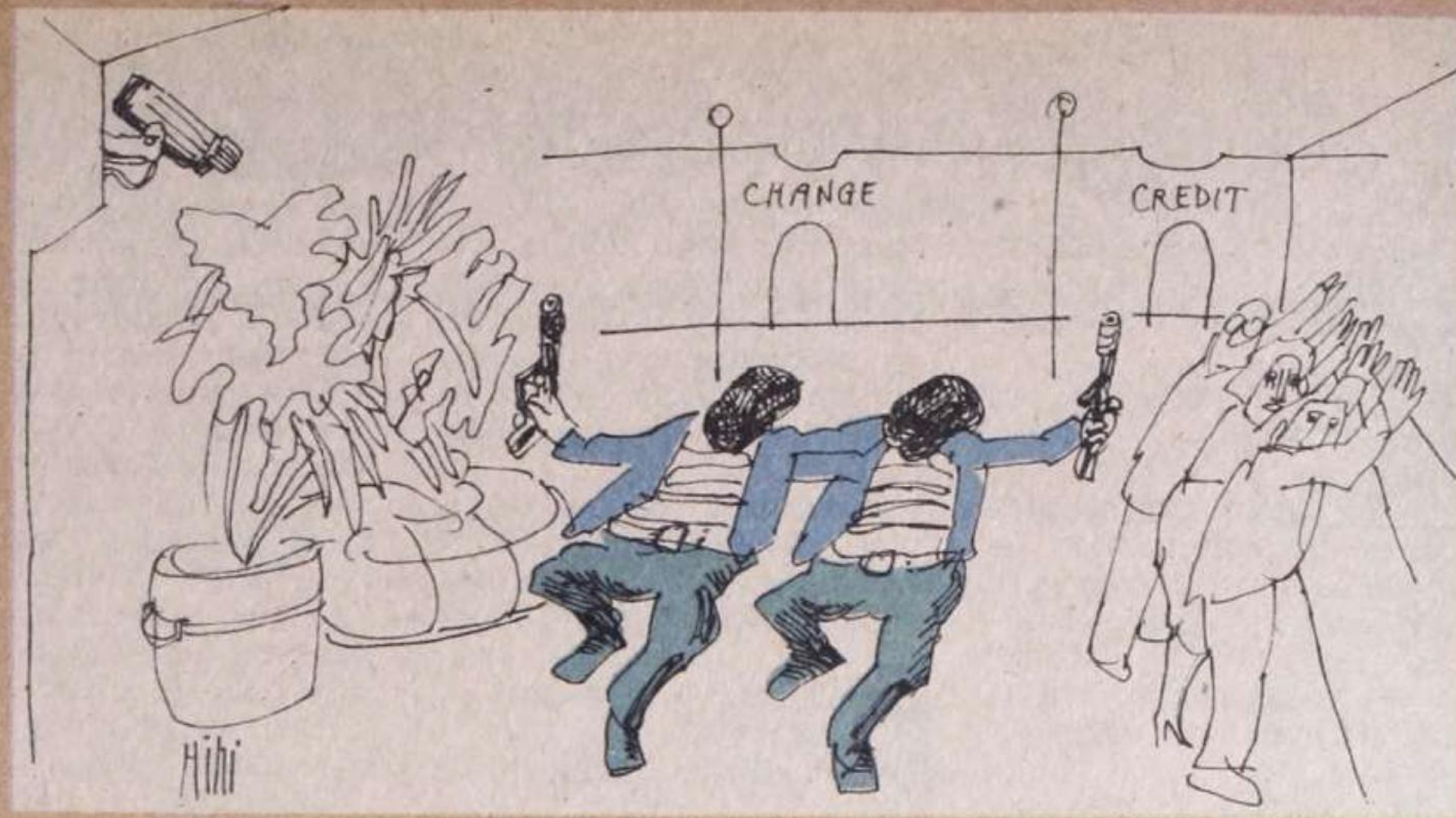
Sas György

STÁTUSSZÜRET

– Csak nem fogok gyalogszerrel préselni?

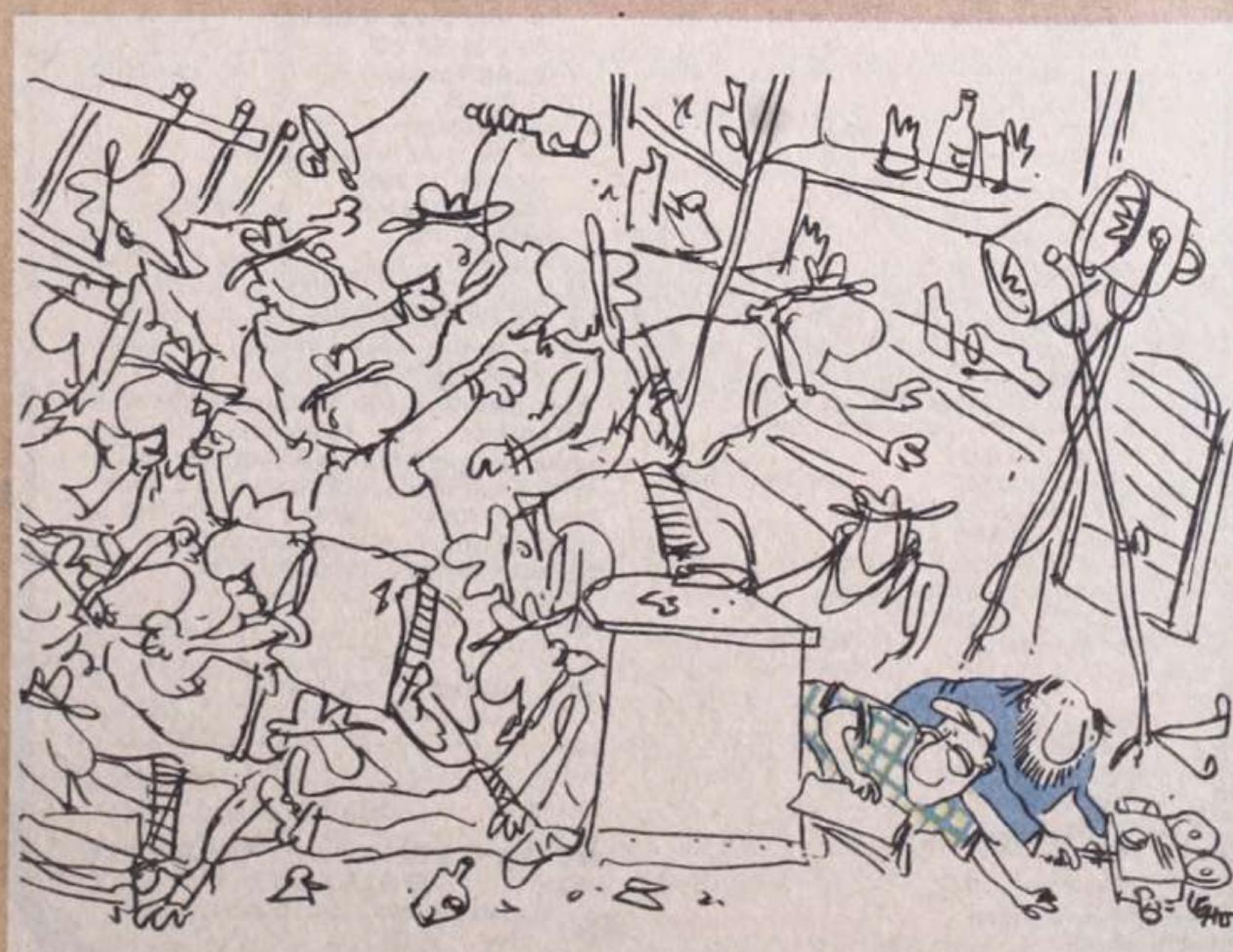

FORGATÁS

FÜLÖP
HEGEDŰS
VÁRNAI
BALÁZS-PIRI
DALLOS
LEHOCZKI

A HORROR HÁZHOZ JÖN

— Akarsz borzongani? — hajolt a fülemhez a buszmegállóban Kompakt Géza.

— Nem — feleltem, és megborzongtam. — Minek emelik fel az árát?

— Az idén már semminek — nyugtatott meg. — De most másról van szó. Házi mozi! Videó! Vasárnap este 8-kor nálunk! Klárit is magaddal hozhatod, ha erős az idegrendszere.

Mit lehet erre válaszolni? Hogy ez nem idegrendszer, hanem gyomor kérdése? Inkább nem válaszoltam semmit.

A feleségemet nem tudtam rábeszélni, hogy ne jöjjön, így kettesben állítottunk be Gézáékhoz vasárnap este. A nagyszobában a tágabban vett Kompakt-család tagjaival kiegészülve, Géza famíliája és vagy tucatnyi meghívott zsúfolódott össze. Tizennyolc éven aluli természetesen egy sem.

— Figyelem! — mondta Géza, aztán eloltotta a villanyt, és bekapcsolta a színes tévéhez csatlakoztatott videómagnót.

A képernyőn megjelent egy véres tőrt markoló kéz, amit egy hirtelen baltacsapás választott el gazdájától. Közben félelmetes zene, hörgés, villámlás, sercegés, villódzás, mert elég rossz minőségű volt a kazetta. Azt hiszem, németül beszélt, vagy skandinávul, de többnyire nem beszélt, hanem vonított, sikoltott, nyüszített, károgott, üvöltött.

A történet követhetetlen volt. Időnként meggyilkoltak valakit, aki előbb válogatott kínzásokon ment

keresztül. Vagy éppen rajta ment keresztül — például a metró. Volt vámpír, óriási denevér, fojtogatás a temetőben, tűz, víz, karate, kung-fu, aerobik...

Egy minden eddiginél hangosabb sikoltás töltötte be a szobát. A hang mellőlem jött, a feleségem torkából.

— Mi van? — kérdeztem, de már fel is fedeztem az ijedtség okát. Géza tízéves fia jött be a szobába, illegálisan, négykézláb, de Klári lábainál elakadt. Megnyugtatóan a feleségem vállára tettem a kezem, amikor éles fájdalom hasított a bal lapockámba. Belém döftek egy tőrt — villant át az agyamon, miközben felordítottam, hogy: „Gyilkos!"

— Jaj, ne haragudjon már! — hajolt hozzám hátulról Géza anyósa —, de közben én itt kötögetek, és egy nehéz részhez értem.

Egy csattanás hallatszott, majd nyomában éktelen sírás. Géza fia most ért az apjához.

Váratlanul világosság öntötte el a szobát, mindenki vakon hunyorgott.

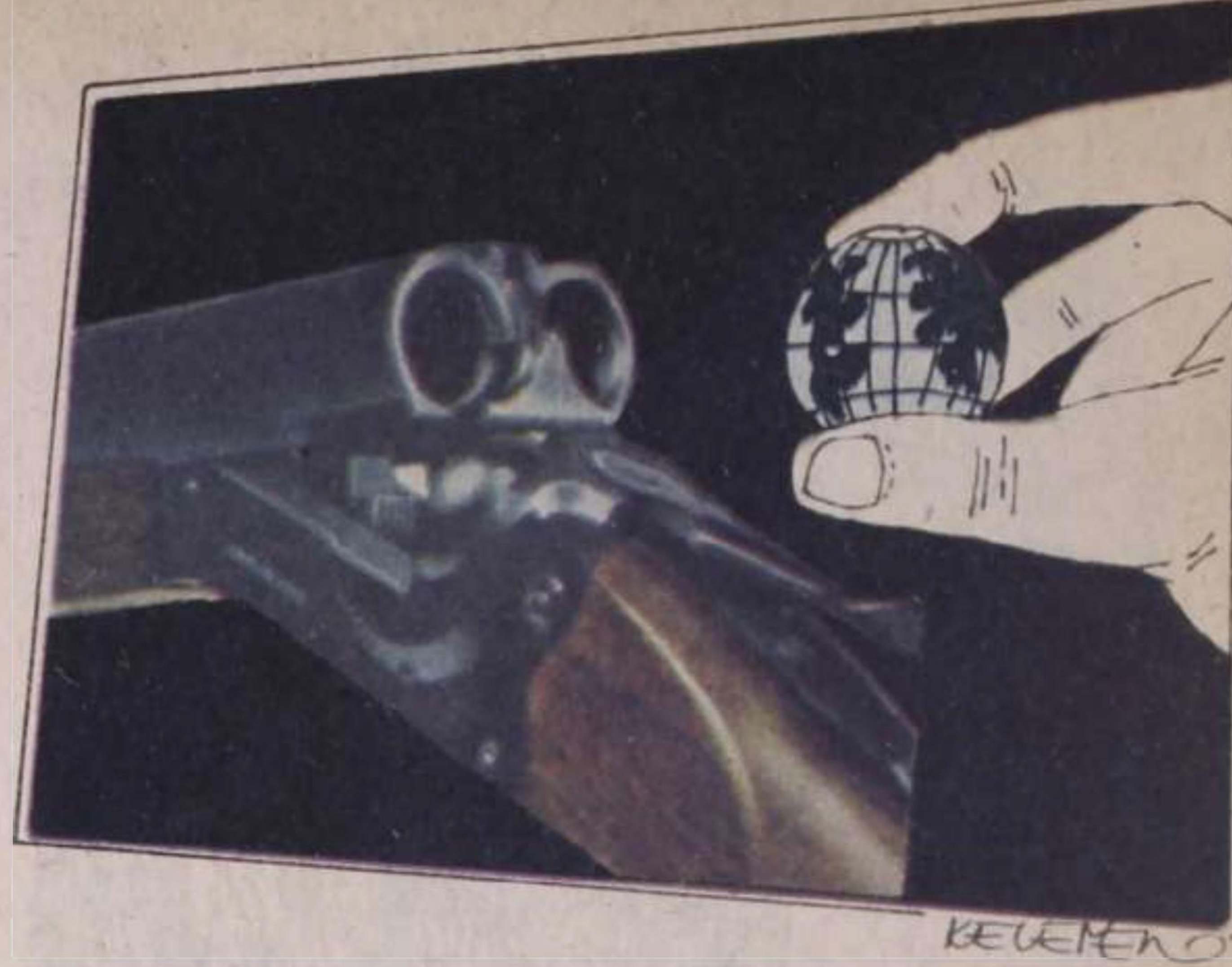
— Bocsánat, csak leejtettem a süteményemet — szabadkozott az egyik hölgyvendég.

Gyilkos pillantás fúródott a tarkójába, a ház asszonyáé.

Élesen felberregett az előszobában a csengő. Nem vártam meg, hogy a rendőrség rajtunk üssön. Egyetlen mozdulattal keresztülnyomultam a csukott erkélyajtón, és az erkélyről az utcára ugrottam...

A kórteremben, ahol törött lábbal és törött bordákkal fekszem, mindenki engem irigyel. Merthogy én már láttam igazi horrorfilmet.

Szabados Gábor

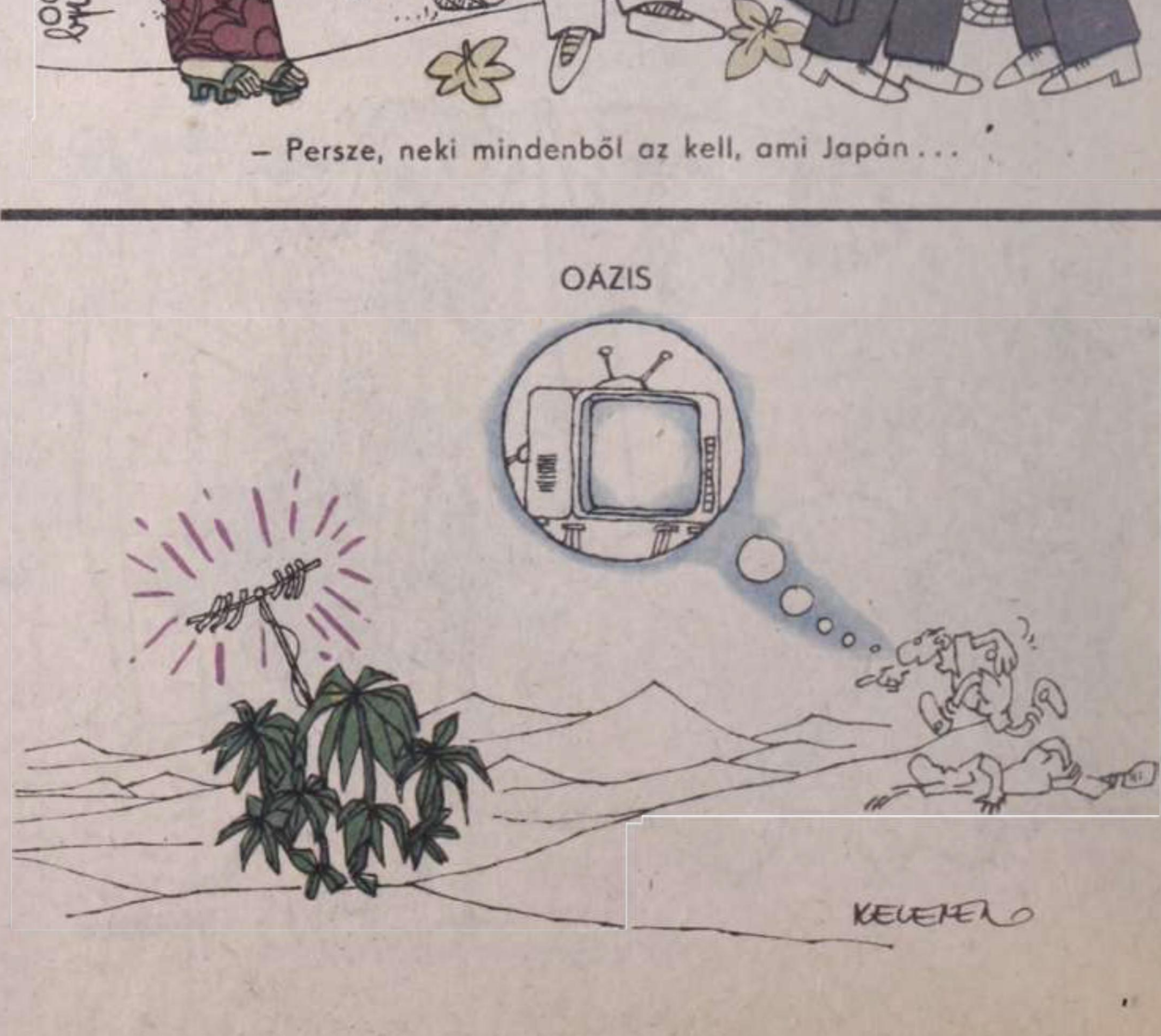
– Megfilmesítem a III. Richárdot. Most válogatom hozzá a szereplőket...!

EZ A DIVAT

– Persze, neki mindenből az kell, ami Japán...

OÁZIS

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

VERS ÉS PRÓZA

Szorgalmasan róják soraikat a Gábor Andor klub Levelek mindenkinek című kiállítását megtekintő látogatók. Ezúttal dr. Varga Péter (Budapest, Enikő u. 3. 1163) ünnepi megnyitóra készült versét idézzük, majd Frank Ivánnak, a Hajnal Csaba Baráti Kör elnökének beszédéből közlünk tanulságos részleteket.

Egy kiállítás margójára:

Írjál bátran Hajnal Csaba,
Van itt még a népnek szava.
Bizonyíték: a nyílt vita,
Mely feltárja, hol a hiba,
Elviseljük bizarr korunk
Míg megmarad a humorunk.

(Dr. Varga Péter)

„...Sem méltatni, sem leleplezni nem kívánok, s bár kezdetben még érdekelt, főkönyvelő-e Hajnal Csaba, vagy műbútor-asztalos, gépkocsivezető, netán jogtanácsos — ma már egyáltalán nem fontos számomra, hogy mivel keresi a kenyerét. Csupán egyetlen kérdés izgat engem, s gondolom, a HCSBK többi tagját is: hülyéskedik-e Hajnal Csaba?

Azt hiszem, nem hülyéskedik, csupán vállalja a véleményét, még akkor is, ha sokan nem értenek egyet vele. Nem alkalmaz retorziókat a vele vitatkozókkal szemben, nem vonja meg vitapartnerei prémiumát és nem fenyegetőzik vélt vagy valós hatalmával. Igaz, kitüntetéseket sem osztogat az egyetértőknek, nem veregeti barátian vállon a kicsit bírálókat, nem kedélyeskedik fehér asztalnál, s nem gondoskodik az őt dicsőítők előmeneteléről. Nem hiszem, hogy közéletünkben sok ilyen felhőtlen, érdekektől és szorongásoktól mentes kapcsolat alakult volna ki, mint Hajnal Csaba és levelező partnerei között.

Nem méltatni és leleplezni kell hát, hanem újból feltenni a kérdést: hülyéskedik-e Hajnal Csaba."

(Frank Iván, HCSBK)

ITT A PIROS, HOL A PIROS?

Csak te segíthetsz rajtunk, kedves Ludas, mert amióta a BKV nevű vállalat megjavította a közlekedésünket, azokról az időkről álmodunk, amikor még rosszabb volt.

A négyes autóbuszról van szó, amelyből köztudottan van fekete és piros is, ez utóbbi pedig sohasem állt meg itt a Tomori utcánál, ahol pedig az elmúlt évtizedben kisebb város épült fel; elég csupán egyszer végigutazni a 4-es busz vonalán ahhoz, hogy bárki megállapíthassa, a nap bármely szakában itt szállnak föl és le a legtöbben.

Amióta megjavították a közlekedésünket, szaporították a piros 4-esek számát, s most már szombaton, vasárnap, s ráadásul este is járnak ezek a viszonylatok — és ugyanennyivel kedvesebb fekete 4-es busz jár, természetesen. Azóta reggelente fekétellik a járda a megállóban várakozó emberektől, s csak nézzük, hogyan húznak el mellettünk a félig telt vagy éppen majdnem üres piros 4-esek. Nekem például korábban háromnegyed óra is elég volt, hogy Észak-Pestről Dél-Budára érjek, most már ez gyakran több mint egy órát vesz igénybe.

Arra kérlek kedves Ludas, kérd meg a BKV-t, rontsa vissza a közlekedésünket, vagy — talán ez az egyszerűbb —, állítsa meg a piros 4-est a Tomori utcánál, ahol egy kisebb városra való ember lakik. Hiszen éppen a magunkfajta távollakók kedvéért találták ki a gyorsjáratokat. Vagy tévedek?

Hozzám is eljutott egy cédula, hogy eljönnek és tudományos módszerekkel felderítik a közlekedési szokásaimat (melyek főleg a fekete 4-esre való várakozásból állnak), hogy ezzel is segítséget nyújtsak a közlekedés megjavítását célzó távlati intézkedések megtételéhez. Tudom, a távlati tervek is fontosak, csak épp az emberi életkor rövid és mi holnap reggel is ott ácsorgunk majd a Tomori utcai megállóban, abban reménykedve, hogy egyszer ott is megáll majd a piros 4-es, ahol a legtöbben akarnak felszállni.

Beke Kata
Budapest, Tomori u. 17. 1138

APRÓK

1

A Marx téri aluljáróban 18 korszerű telefonkészüléket helyeztek el, telefonkönyvet egyet se, s miután panaszládát se találtam, kénytelen vagyok a Ludas Matyiban szóvá tenni a dolgot.

2

Újabban az ÁFOR-kutak benzin mellett bort is kínálnak az autósoknak, háromliteres díszes üvegekben. Lehet, hogy ez a jó vezetés titka? Ám sokan jobban örülnének, ha frissítőket, különféle szörpöket és kávét is kaphatnának. Sajnos, itt még nem tartunk.

3

Ha tejfelt, kefirt, joghurtot vásárolunk, a szavatossági időt alig lehet látni. Idős nyugdíjasok percekig forgatják a poharas tejterméket, szeretnének meggyőződni a szavatossági idő lejártáról, ám ez csak ritkán sikerül. A fedelén levő jól látható dátum a pohár aljára kerüljt. Ha olvashatóbb számokra nem futja, tegyenek egy nagyítót a pult közelébe. Első lépésként ez is megteszi...

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Mint ismeretes, a filmtörténet legsikeresebb trilógiája három részből állt, amelynek legutolsója ez év decemberében kerül a nyugat-európai mozikba. Ezek: „Csillagok háborúja", „A birodalom visszavág", „A Jedi visszatérése".

A trilógiával kapcsolat-

No nézd csak!

(A Magyarországban találta Farkas Sándor, kanaji olvasónk)

kor a nagyüzemi broilertermelés még valamelyest hajazza a háztájit, amely hallatlan offenzívában van. Kérdés, miben rejlik a háztáji broilertermelés előnye:

Ha egy újságíró bírja az anyanyelvét...

(A Hajdú-Bihari Napló vezércikkében észlelte Dorogi József, veszprémi olvasónk)

utolsó említésre méltó esemény volt, hogy a 88. percben Csernus éles szögből a labdát tartó vasat találta el a jobb oldalról.

Nagyon helyes, minek röpdössön annyit az a labda?!

(A Csongrád megyei Hírlapból ollózta Kiss Sándor, hódmezővásárhelyi olvasónk)

Nyilván valamennyi szurkoló 90 perc kellemes időtöltés reményében érkezik a pályára. Azián elég egyetlen rendbontó, s lesz belőle 56...

Új történelemszemlélet? Persze, mi értjük. Botrány tört ki, a játékvezető 34 perccel előbb lefújta a meccset. Így lett a 90 percből 56... szintén perc!

(A Népsportban fedezte fel a Somogy megyei Moziüzem dekorációs részlegének kollektívája)

Ruházati és műanyagáruk, könyvek, hanglemezek

(Egyes cikkek 20%-os engedménnyel)

Különleges ruházati és kozmetikai cikkek

CSAK NÁLUNK

Arengedményt nem adunk! — Minőséget kínálunk!

Na most adnak, vagy nem adnak?!

(A Szolnok megyei Néplapban találta Egyed Imre)

NYOMKÖVETŐ TROLIBUSZOK

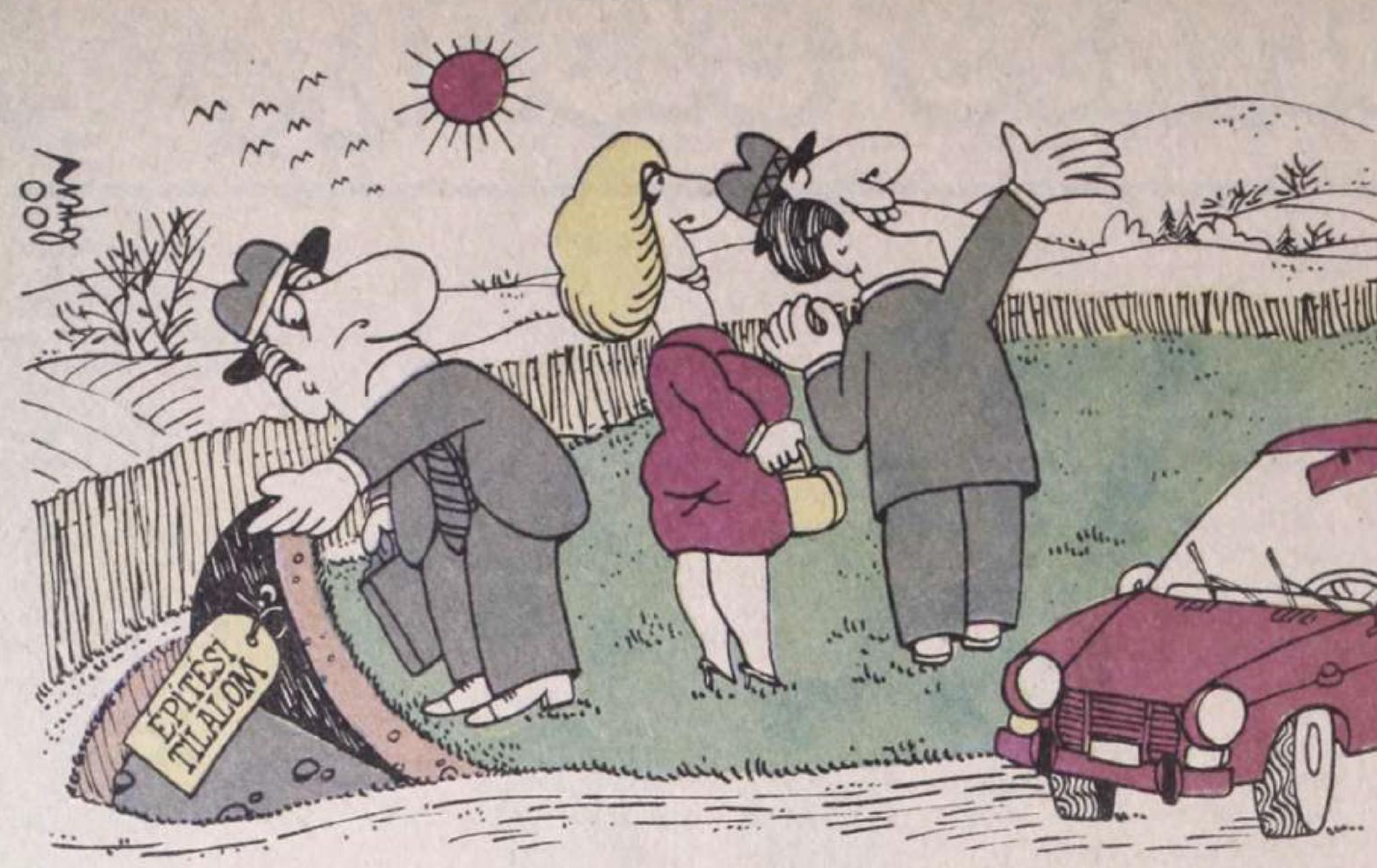
Naponta közlekedem a 77-es és a 72-es trolibuszokkal, s meg kellett állapítanom, hogy mindkét járat útvonalán valamilyen titokzatos rém leselkedhet a vezetőkre. Mással ugyanis aligha magyarázható, hogy az indítók konvojban, legtöbbször hármat, de olykor négyet-ötöt egymás után indítanak el. Körülbelül úgy, mint az amerikaiak azokat a hajókat, amelyekkel Angliába szállították katonát, élelmiszert és muníciót.

Különösen a 72-es trolibuszok vezetői járnak élen a szoros nyomkövetésben, az előttük levőtől még egy villanyrendőrnyit sem kívánván lemaradni, Niki Laudát megszégyenítő iramban vágtatnak az utcán, egy-egy konvoj elvonulása után pedig hosszabb szünet következik.

Minden bizonnyal pszichológiai okai lehetnek annak, hogy az említett két trolijárat pilótái nem mernek szabályos időközökben közlekedni. Mert az biztos, hogy német tengeralattjárók nem leselkednek rájuk.

Dr. Del Medico Imre
Budapest, Hanzsár u. 6. 1149

TELEK, KIS HIBÁVAL

TRIBÜN

A bajnoki rajt előtt megkérdezték George Rogerst, a New Orleans játékosát, hogy mi a célja az új szezonban.

— Tizenöt, vagy húsz gólt akarok lőni — volt a válasz. — Amelyik gyorsabban elérhető...

•

Steve Lundquist, a mellúszás világcsúcstartója megmagyarázta, hogy miért akarja abbahagyni a versenyszerű sportolást.

— Reggel hattól nyolcig úszom és utána mindig elalszom az iskolában. Ha nem edzenék, csak nyolckor kéne kelnem és ébren tudnék maradni az órán.

•

Frank Layden, a Memphis csapatának elnöke panaszkodott.

— A bajnoki év elején megszerveztük a szurkolók baráti körét. A szezon végére ez a baráti kör terroristák kommandójává változott.

Larry O'Brien, az amerikai kosárlabdaszövetség elnöke meglátogatta Ronald Reagant a Fehér Házban. Ajándékképpen egy játékvezetői felszerelést vitt magával. Reagan köszönte szépen, aztán így szólt:

— Csak arra ne számítsanak, hogy felveszem ezt a ruhát, hogy valaha is játékvezetőnek öltözöm. Utálnak engem enélkül is éppen elegen.

Hát...

•

Egy idős hölgy megkérdezte George Brettet, a Kansas játékosát, hogy látta-e a róla szóló cikket a City Starban.

— Sose nézek bele az újságba — mondta Brett. — Éppen elég elviselni az újságírók ostoba kérdéseit. Nincs az a pénz, amiért elolvasnám, hogy micsoda marhaságokat válaszoltam.

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A kapitány így nyugtatja a női utasokat:

— Ne nyugtalankodjanak, hölgyeim, már tizenöt éve hajózom ezen a tengerszoroson, úgy ismerek minden zátonyt, mint a tenyerem.

Ebben a pillanatban hatalmas ütés rázza meg a hajót.

— No látják, ez például az egyik nagyon jólismert zátony.

*

— Hogyhogy ilyen elegáns vagy ma, Sanyi?

— Ma tartom az aranylakodalmam.

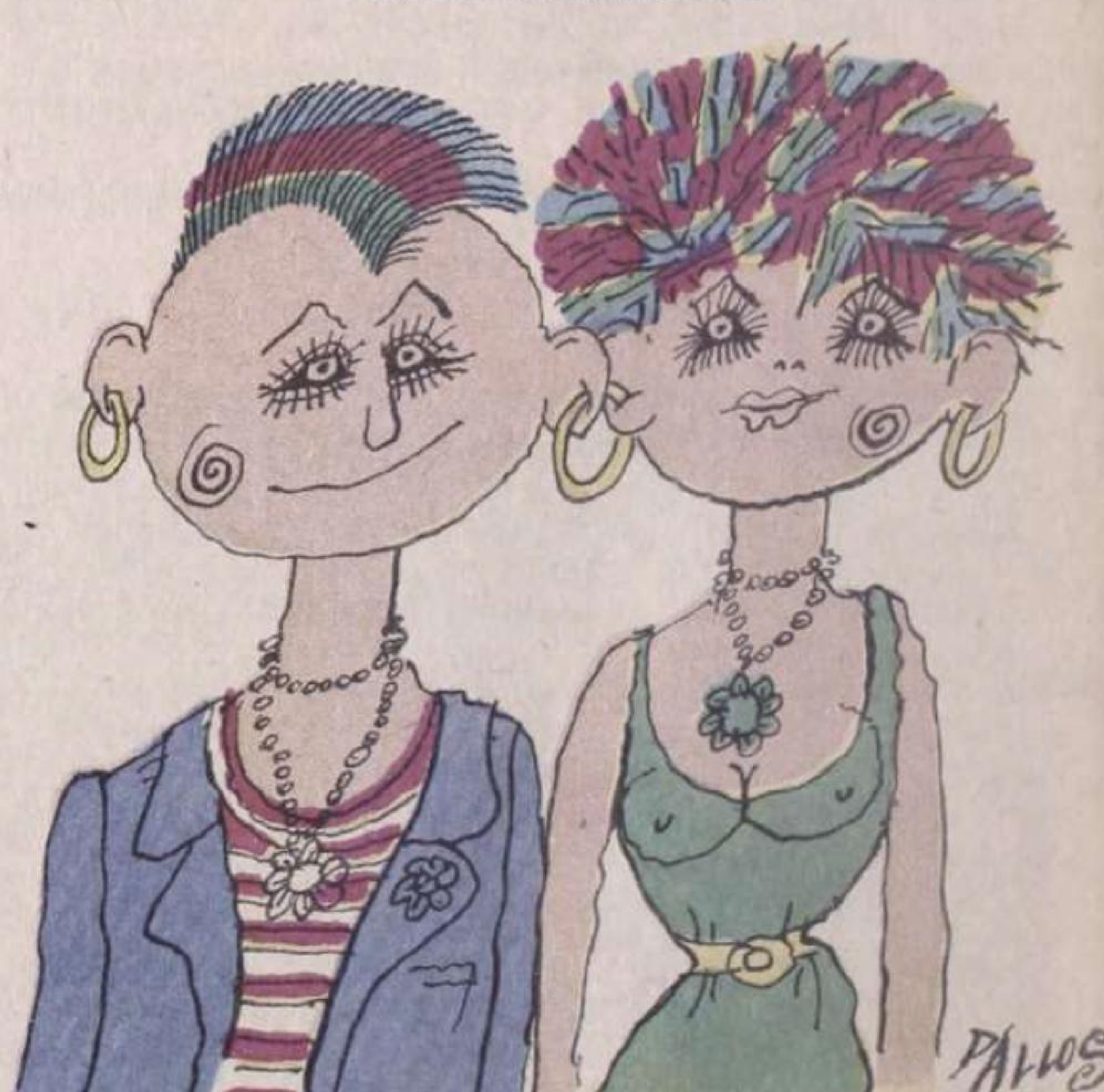
— Ne hülyéskedj! Hiszen öt éve nősültél.

— De az az öt év nekem ötven évnek felel meg.

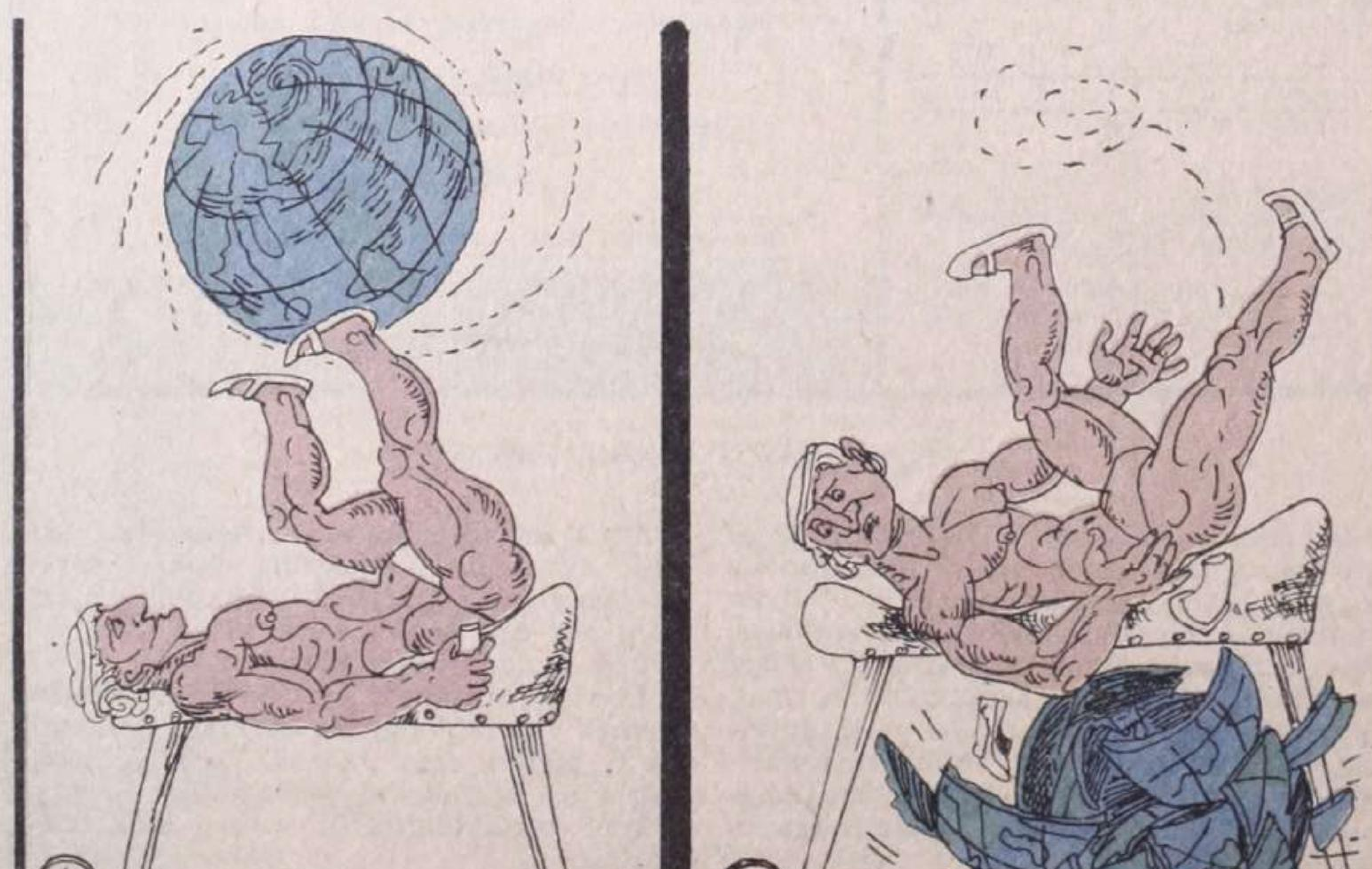
UTÓSZEZON

PUNK SZERELMESPÁR

ATLASZ

MODERN KISGAZDASÁG

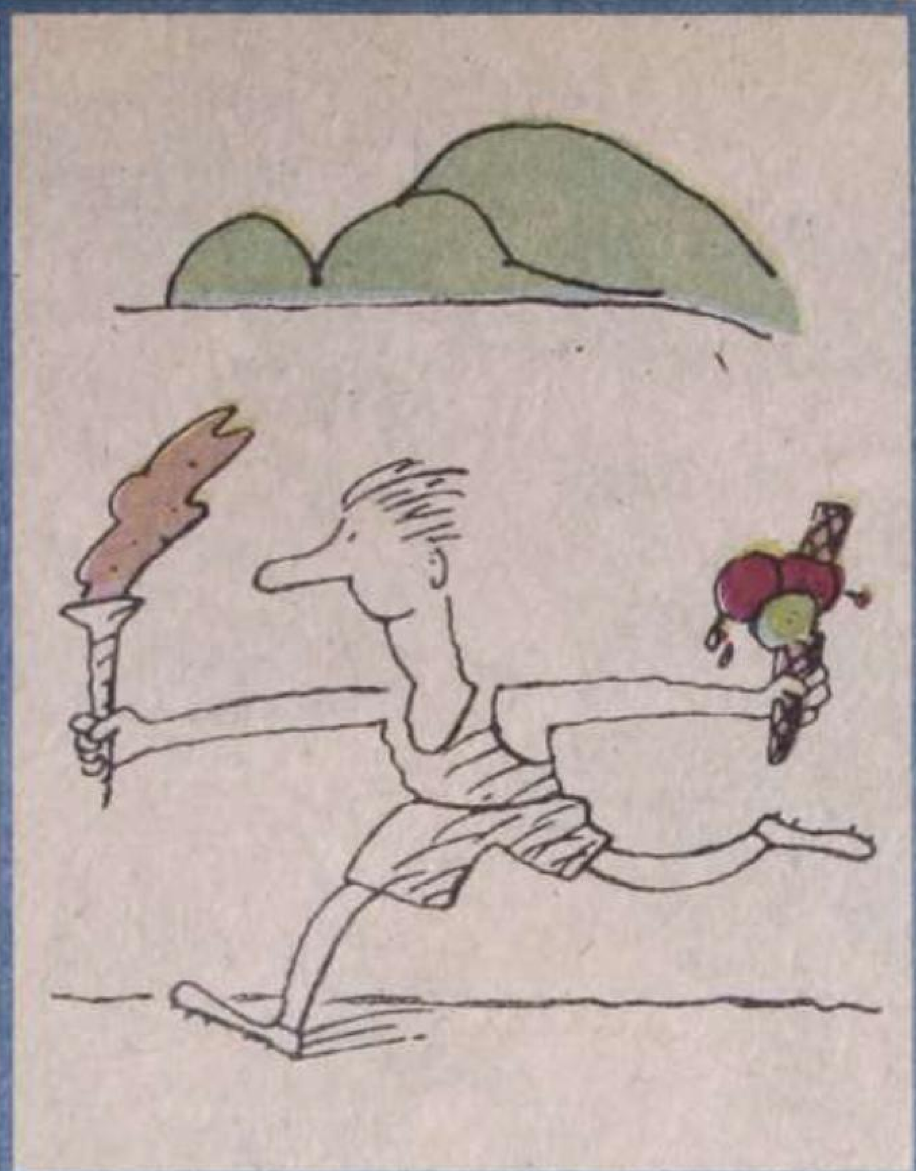

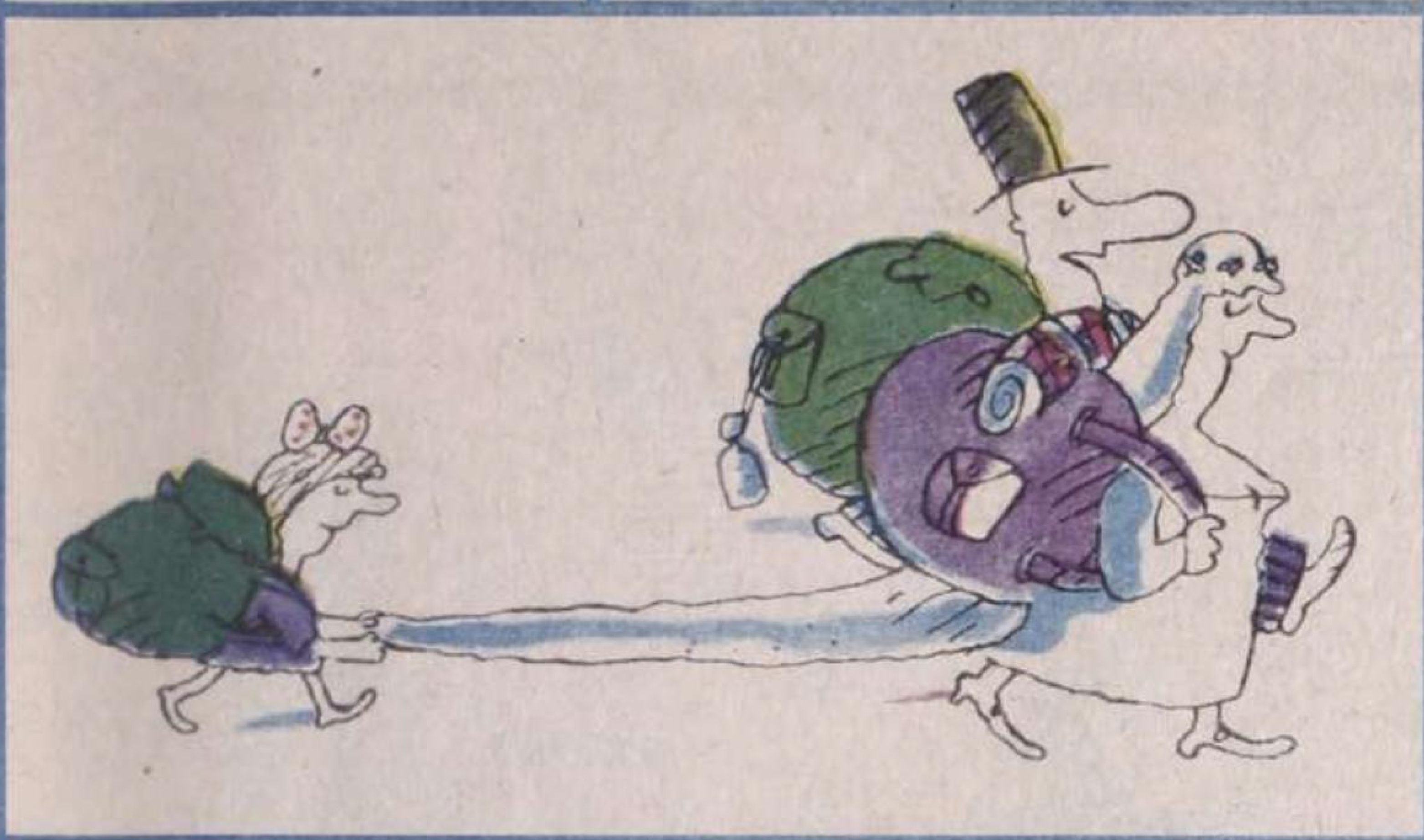
IMPORT HUMOR

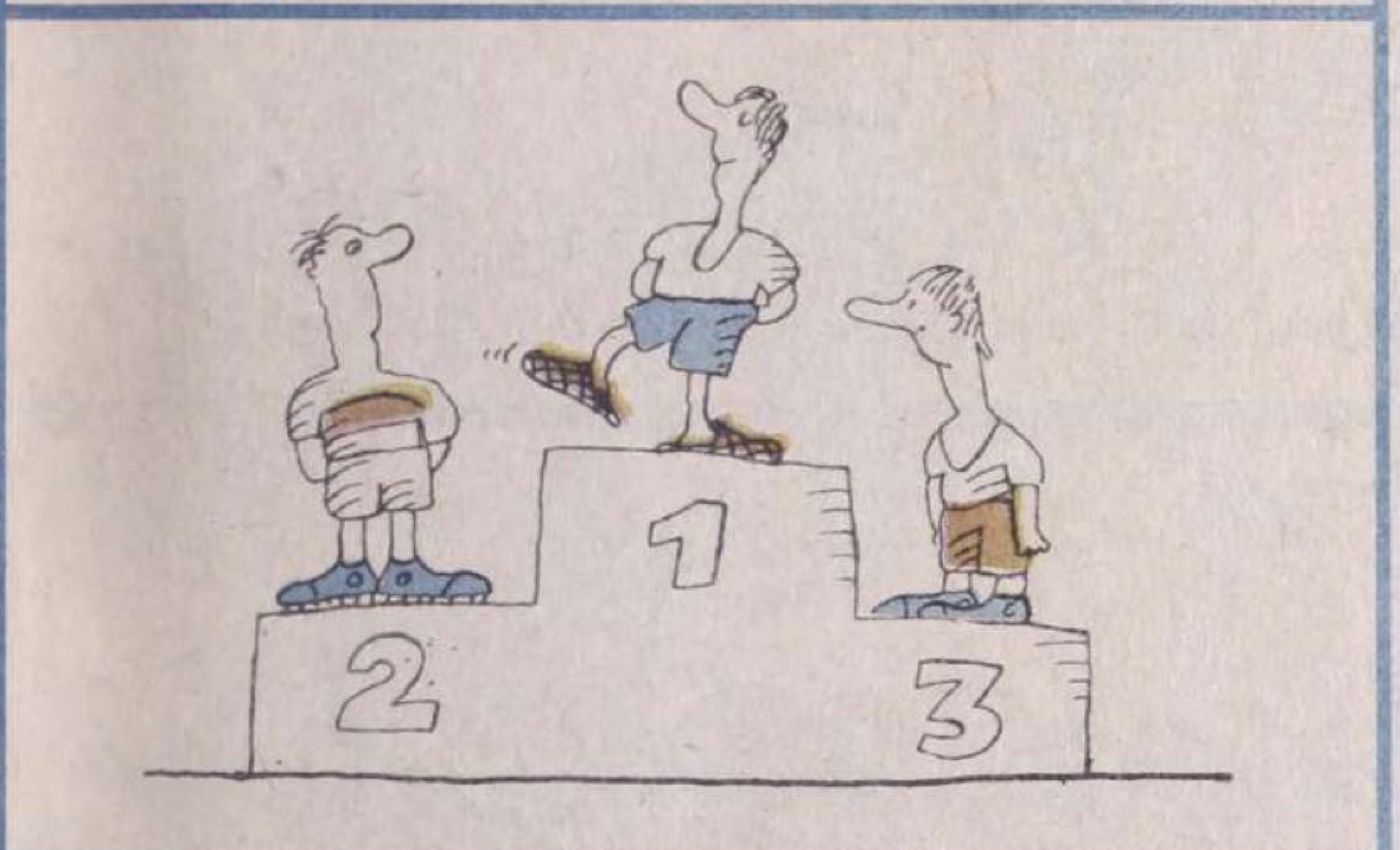
A BERLINI EULENSPIEGELBŐL

OTTO

RAJZAI

TALÁLÓS KÉRDÉS

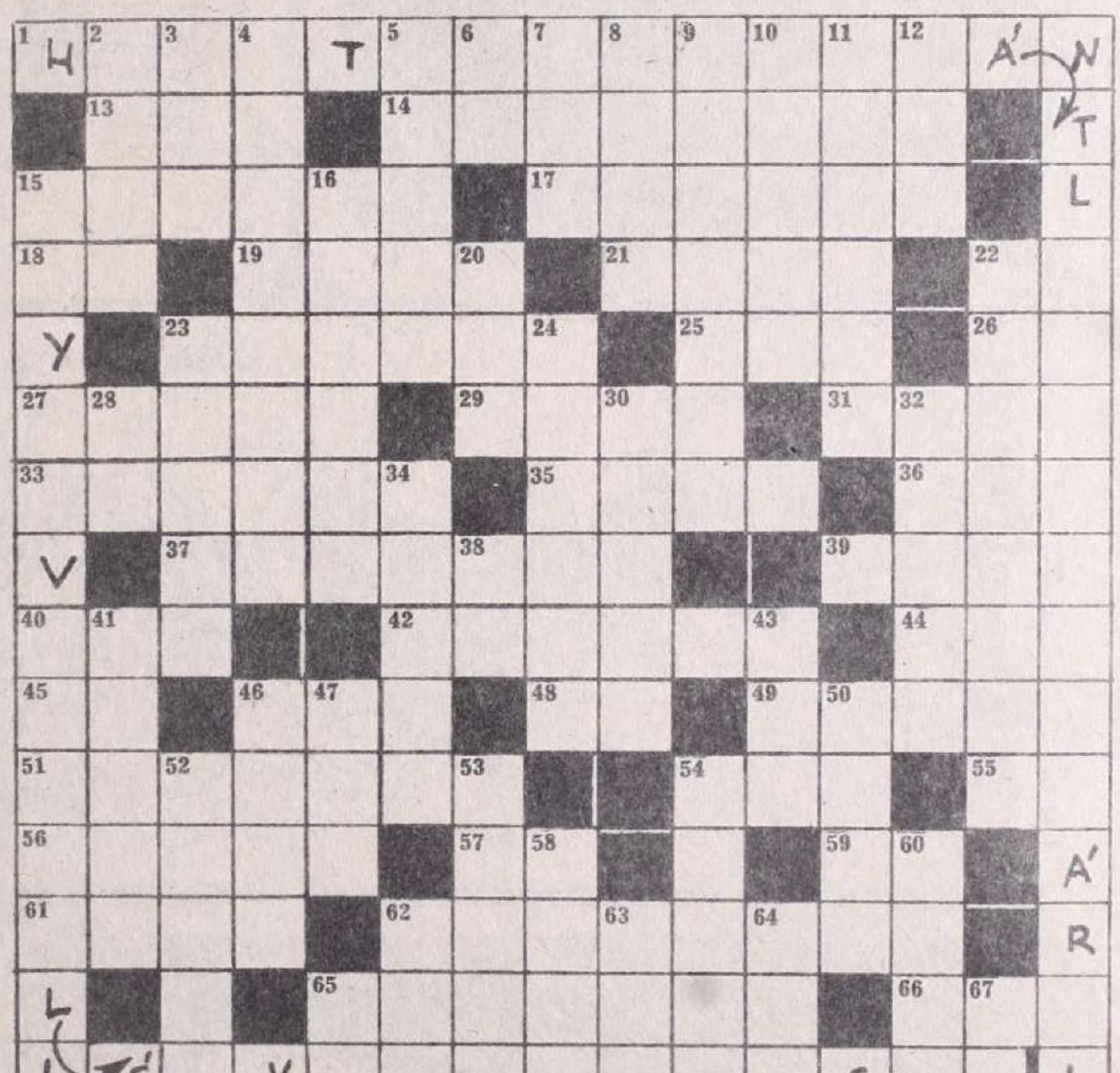
A hajdani úgynevezett faviccekre emlékeztető találós kérdés rejtvényünk vízszintes 1 sorában található, a kérdésre pedig a függőleges 15 sor válaszol. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 7-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Tizenhárom pápa viselte ezt a nevet
14. A régi társadalmi rendben jómódú családok alkalmazottja volt
15. Valamilyen okból nem megy tovább
17. A mozgékony, pajkos gyerek jelzője
18. Japán szellemi sport
19. Fém
21. A kellemes környék
22. A berillium vegyjele
23. A görög mitológiában az alvilág révésze
25. N. G. C.
26. Használatlan
27. Némely országban kitüntetéssel együtt járó cím
29. Vastag falú növényi sejttömeg
31. Futásra biztató szó
33. Nagyon csodálkozik
35. A te tulajdonod
36. Nap szaka
37. Csehszlovákia híres hosszútávfutója volt
39. Elege van belőle
40. Becézett női név
42. A Figaro házassága egyik női szereplője
44. L. Z. I.
45. Római 51
46. Makacs ellenszegülés
48. Z. T.
49. A vadászat ősi latin istennője
51. A mohamedánok szigorú böjtje
54. A szekér egyik alkatrésze
55. Regénybeli vár
56. Lehetőség a győzelemre
57. Y. E.
59. Például az ükapa
61. Esőben álldogálni
62. Ragadós, kenőcsszerű anyag
65. Tengeri állatokból származik, ipari célra használják
66. Kerti szerszám

FÜGGŐLEGES

2. Vágószerszám
3. A Föld istenanyja a mitológiában
4. Japán kikötőváros
5. Rendkívül kellemetlen érzés
6. Kötőszó
7. ... Caesar!
8. Elhunyt Kossuth-díjas költőnk
9. Kezdetben
10. Tüzérségi tűzfegyver
11. Kiváló román zeneszerző, hegedűművész, karmester (1881—1955)
12. Száraz, meleg szél
16. A hegy belsejében épül
20. Férfinév
22. Távozás előtt szokás
23. Mintegy, körülbelül
24. Zsebben hordott kis füzet
28. Disznólakás
30. Éles hangot hallat
32. Rabok lakása
34. Spanyol költő, drámaíró (Federico García . . .)
38. Olasz folyó
41. Könnyen olvadó anyag
43. Ütőkártya
46. Délceg — régies szóval
47. Nagy költőnk
50. Kenyere javát megette
52. Sok ló együtt
53. Ne . . . hozzám! (noli me tangere!)
54. Villamoskocsi-szín
58. Női név
60. Kerek szám
62. Végtag
63. . . . por és hamu vagyunk!
64. Fordítva: nem rám, nem rád
65. Zenei hang
67. S. T.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
83.2308/2-44
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

TALPRAESETT VÁNDORMADÁR

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Tessék ideadni a telefonkönyvet, áthúzom, ahol még nem dolgoztam.

200—200 forintot nyert:

Alt Andrásné, Kecskemét, Izsáki út 19. 6000

Kaldaú Alajos, Bp. Budaörsi út 4. 1118

Villányi Józsefné, Bp., Wesselényi u. 54. 1075

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Fagypont alatt ... Rajzos összeállítás a 8—9. oldalon

Mikes György: Fúvósötös

Timár György: Agyrém-rímek

Föld S. Péter: Zúzd a könyvet, ne siránkozz!

DILETTÁNS

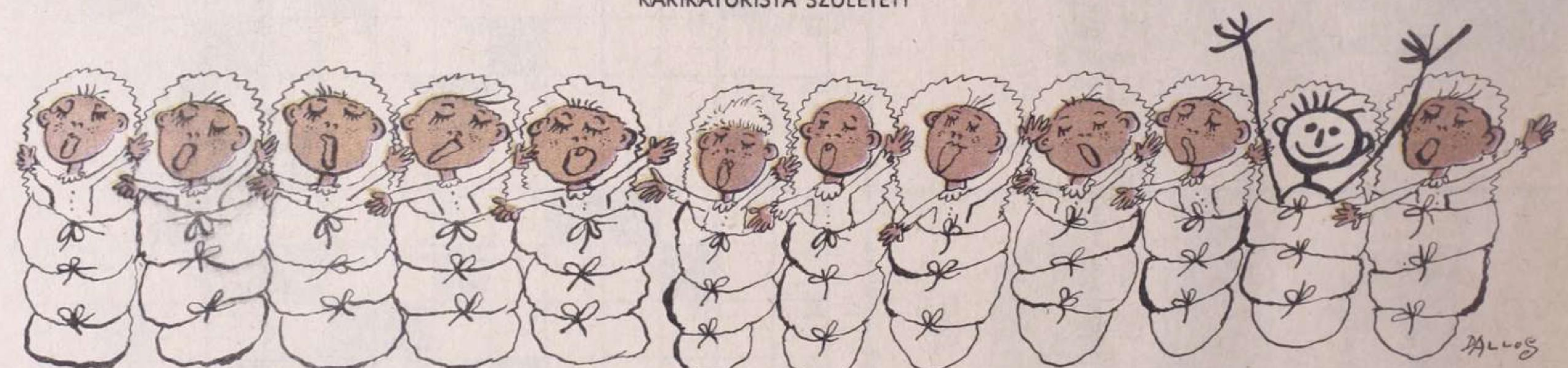
FELFEDEZŐ ÚTON

– Fogják meg! Otthon várja a mosás, vasalás, főzés, takarítás!

KARIKATURISTA SZÜLETETT

– Mit művelnek ezek a magyarok a telefonhálózatukkal? Folyton valami Budapesti Halfeldolgozó Vállalatot keresnek nálam!

– Erőt vettem a hiúságomon és elhajítottam az agancsaimat, azóta békében élek.